

Fahri Fıratoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

05.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fahri Fıratoğlu

Aslında bir çok gereksiz ve anlamsız ayrıntıyı saymazsak...isteğimiz dışında doğduğumuz çok az seçme imkanı bulduğumuz bir hayatı yaşarken nasıl olunabilirse öyle yaşadım,yaşıyorum ve yaşayacağım...
Hikayemiz aynı...

Ab uno disce omnes...

şimdi ürkektir kırlangıçlar
mevzilenmiş zamanın birleşkesinde
bulutlarla türdeş kavimlerden
içtik sular, leylim zamanlardan

bak bu ölümdür
hak ve helal...

bu da yaşam
olması gerektiği gibi olan...

Önce der ki!

bırak kavgayı
herşey sıradan.

mantık ve mantıksızlık çıksın aradan...

neyse o
neysen o

sonra der ki!

duyguların renklerine aldanma
elbet solar
ve kırılması gereken dal
sonbahar.

Derim ki!

Sorduğum soruyu unuttum
verdiğin cevabın içinde
kaldı herşey üryan
türeyen soru mudur?
cevap mı?
türdeşi yaşamsa
türevi ölüm mü?

iyinin içinde kal
kötünün içinde kal
ya da kal kendi içinde
ama kal hoşça
belki biraz sarhoşça

bak bu ölümdür
hak ve helal...

bu da yaşam
olması gerektiği gibi olan...

Fahri Fıratoğlu

Ahval...

dilimde peltek anlamın
susunlukta ara kendini
susunlukta...

öfkemin patladığı an
şiiim kana bulanır
kendini o an bende
bende ara...

her söz düşmez adama
her gam çekilmez
kaynar can içinde canan
hasrete keser zaman
bundandır ey yar
her söz düşmez adama...

kimi geceler uzun olur
çok uzun ve tükenmez acılar
yedeğine almış hatırları
bir derviş misali susun
hali kendinden menkul
ecir de içinde mükafatta
gözler arar mevlayı ve belayı
her acı olgun kılmaz
her melhem yarayı dağlamaz
insan olan anlar
anlayan ağlamaz...

bunalır için
matlaşır renkler
öyle bir boşluk ki
dolmaz ne koysan yerine
can çekişir umutlar
çare yoktur
ölecektir can çekişiyor olan
sesler iç içe girer
kararır dönyan
kanatları kırılır çocukluğun
öyle uzak
ve yaman
kanatları kırılır çocukluğun

yalınlıktır ve sessizliktir
geriye hesapsız tüm kalan...

mabed
14.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Alânur

Alâk-ı Dem

Güneşin şehrinde ışık sadece ışık değil
.Layemut ruhlar korur seni gecede...

Uzun ve yorucu bir gerçekten geliyor
Erilmemiş sır!
..Ateşin suya döndüğü şehrin dehlizlerinde...

Yedi kez sarıldım kefene
Yedi kez secdeyle dirildim
Kalbimden silinsin diye o karanlık ruhların kirleri
Kapısına asılıp diledim o siyah mabedin
...Nurdan Alâ Nur!

Bundan sonradır gelişin
Kutlu ol!

Yalnız değiliz, yalnız değilsin
Bizi bir armağan gibi gör
Sen bir armağansın

21/01/2015
Adalya

Fahri Fıratoğlu

Andinus...

yollar vardır
bir yere çıkar
çıkamaz yollar vardır...

cehennem, banyo
kendi cehenneminin bekçidir insan
Cennetini başkasında arayan.

kendine yetmekten gelir melanet ve cesaret
gerçeğinle güzelce yüzleş
korkmana gerek kalmaz hiç birşeyden
hatta, kendinden.

beyaz ve gül kırmızısı
uzun bacaklı, kıvrık gagalı
flamingo kuşları...

yavru bir kuşun son çırpınışı
yavrusunu ilk bahara taşıyamayan bir kuş
ve daldan muzaffer dönen siyah bir kedi

kafesteki flamingo
kafesteki keklik
kafesteki bülbül
kuş değildir, insanın sevgisine mazhar olmuştur...

yavrusuna insan kokusu sinince
yaban hayvanları onu ayırmış diğer yavrulardan...

baharı görememiş saka yavrusu, kuştur
çünkü yaşarken kuştı, ölürken kuş...

ufuk yağmurlarla yıkanmıştı
gün ufukta küle bulanık kor gibi söndü
ve gecenin hatırına mangalda biraz kül
cezvede biraz telve
hatırda gümüş rengi bir perde ve gölgeler

ilk ürkekliğim nerde geçmişti
ilk kez kafesi nerde görmüştüm
ve başımı meydan çeşmesinin altına koyduğum şehir
sahi ne ara değişti gözlerimde ki bu anlam

yaşamak çok güzel
yüzündeki neşe
dildeki heyecan
gözde ki hüznle
yaşamak bir lutuf mevladan...

Flamingo Gölü
05.04.2011

Fahri Fıratoğlu

Anka

nasıl bir anlam yüklendim
ruhumun bile kabul etmediği tenime

bunca kötülük bana mı yapıldı
benmiyim bunca kötülük eden

ismime bile sahip değilken
bunca anlamı kimdir bana yükleyen.

insan inşaatıdır dünya
evrene yakışana kadar sürecek olan

LOVE İNN
03.03.2013

Fahri Fıratoğlu

Anne...

Anne...

Neydim ki?
Zerre
Ve yaşamak istedim
Bu vahşet sahnesinde...

Şonrası bir pıhtı
Ümit yığını...

Somurdum
İnançla ve hırsla
Bir ses verdim sana
Cana, candan hediye
Bilmem ki yetti mi sana...

Anne!

Diş etlerimle
Küçük pençelerimle
Yaşama ve sana
Asılmışım ki sorma...

Bugün otuz yaşındayım
Ve yazık, şair
Harflerle sevişiyorum
Kelimeler doğuyor
Ve ben onları besliyorum
Yaşama anlam bulsunlar diye

Anlıyorum!
Hiç Büyümezler, hep emeklerler
Ve Ölmezler
Kaybedilen her evladın adresi
Ana yüreği...

Anne!

Rahmine düştüğüm gün
Ruh kimliğim
Yurt kimliğim
Ses kimliğim
Soy kimliğim
Verilmiş!
Ve doğduğum gün, ismim...

Yaktığımda kimlikleri
İnsanlığımla baş başa kaldığımda yani
Emin olduğum tek mutlak
Senin çocuğun olduğumdur
Ve her kadının bin bir sancıyla
Her doğumda

Ölüme değil
Yaşama bir şans daha verdiğidir

Anneler...

Şimdi
Emzirin acıları
Sevinçleri
Ümitleri
Yaşamı
Ey sevgiyle besleyen
Ey sevgiyle beslenen
Evrenin mucize varlıkları...

Tüm annelere adanmıştır...

Fahri FIRATOĞLU
02.02.2002

Fahri Fıratoğlu

Aort..

Ey; bir nefesle başlayıp
bitmeyen bir nefesle...

kirlen ve kirlet
bozgunculuk çıkar sen.

dillen, dile dilde
kılıcından keskin şimdi
bir de bin, binde bir.

akıldan uzaklaştıkça sezgi
sezgiden yaklaştıkça saçmalık

sen denklemin içinde bir bilinmeyen
denklemi çözmeye yeltenmiş sayı bilmez

öyle bir görünüşün var ki senin
gördüm ölsem gam yenmez.

öyle yaman bir haz var sende
sür gitmez

öyle.....

boşluk ve hiçlik
piçlik
modern insan zırvalıkları
öl
@eceğiz diye
bu
ne çok gürültü

ikarus dilemması
veya zerdüşt düşleri
peygamber nasihatleri
veya bilim adamlarının sonra değişir tespitleri

sıfır bir sayı değil; kabuldür!
kabul etme
kabul etmek ölmektir.

Fahri Fıratoğlu

Arayış...

Bu kıyıda ayak izleri mi arıyorsun?
Eski yazlardan kalma
Yeni yetme sancılarla

Bu dalga seslerinde
Eski bir şark-ının ezgilerini mi arıyorsun?
Eski gözlerle
Eskimeyen anılara mı ağlıyorsun

Şimdi uzaktır sana
O en yakın Şarkılar bile
Yaşam denizinin önünde
Eski ayak izlerinin
Eski dalga seslerinin izini sürmek
Sürek avında
Kendinin av olduğu bir mecradır
Oysa giyinmiştir herkes
Kendine yakışanı
Ve süslü bir neşeyi
Sendeki bu matem
Sende başlar
Ve biter senle
Her zaman
Budur belki sana
Yakışan

Hatırların sıcaklığında
Bugünü
Ve ayak izlerini aramak bu kıyıda
Bu sessizlik içinde
Ve neşenin içinde ki matemle

Direnmenin yakıcılığı, olgunlaşmak
Veya....
Doğmak yeni güne

yoksa sen
kendini mi arıyorsun?

16.mayis.2006
Turgutreis / BODRUM

Fahri Fıratoğlu

Arter...

bilmez ki daha kaç kez
bir cellat kılıcından
umarsız olur!

bıktı kaybetmekten, kazanmaktan

emeli; her şeye rağmen kazanan olmak değil
,her şeye rağmen zararsız olmak

lütfen bu kadar iyimser olma
sonra lacivert geceler döner
sonra tüm şehir sonbahar
gökyüzü kasvet kasvet bulut
deniz gri bir çarşafa bürünür
lütfen bu kadar iyimser olma artık.

bir an af etmeyi öğrenmeye niyetlen.
her an tetik, her an yalın kılıç!

Falezler
01/02/2014

Fahri Fıratoğlu

Askala...

dindi
bellek yağmurları
kokusuz tortusuz
iklimsizim...

kendimi emanet
emin bir yer aradım
almamak üzere...

duygusal hastalıklar
kemirdi durdu
günah yüklü vicdanımı
ne yanda rahat arasam
bin bela yazgılı
sülükten ilaç...

oysa tabu yıkılır
ön yargı silinir mi?
ön yargı
ahmak hastalığı...

yağmur yağsın
ben ıslansın
kediler bana gülsün
ben köpeklere...

beni arayanlar
ki yoktur
herhangi bir mezara
insan gibi bakan...

Fahri Fıratoğlu

Aşkdoremi...

Salya limanları
Athena molozlarında, yaslı küpek
Diş gıcirtısı tozu yutan çocuklar
Krem bornozunda, azize yüzlü yosma
Yeşil gözlü, kırma Sibiryaya kurdum
Kahpelik emzirengiller...

Redkit kıvamında
Ali düldülü

Tezler, antitezler ömür sökücüler
Kendi resmini yapan sağır
Öfke merdiveninde tekir bir kedi
Bulutlara merdiven yaslayan bir çocuk
Dönmüş gözlü etraftakiler
Toprak altında semasal ezgiler
Birazda kir ızgarası
Ellindeki çipurayla yellediği
Düş ötesi bardak seyri...

Fahri Fıratoğlu

Avva

gözlerin galakside
canlı bir gezegen
anlamsız bunca insan içinde
varlığın sığınak, neşe ve umut

Ey!
Karanlık gecelere
nurdan parlak ay
ipek atlas
bilinmez coğrafya

En beyaz gelinlikten beyaz!

Bedeli sevgi yüreğinin
karşığı kan ve can
huzurumu alan, veren

nerdeydin!
geç kaldın
hoş geldin.

Fahri Fıratoğlu

Ay Bala...

Ay bala...

Uzun ve yorucu gece
Sabahı kör etmekten geldim...

Öfkeyi gördüm, neşeyi gördüm, elem gördüm
İlmi ve cehaleti gördüm
emekledim. Yürüdüm. Koştum
Fırat; dağların çılgın ve neşeli çocuğu
Yoruldu, şu köhne metropol nehri gibi
İzimi kaybıldı, izimi kaybetmekten geldim...

Özlemek nedir bilir misin?
En çok yanındayken özlemek nedir?
Bilir misin ayrılık nedir?
Önce, bir dünya kurmak
Tufanı yaşamak, sonra
Uzun ve bitmez kıyamdan geldim...

Ay balam, al balam
Gözlerin çocukluk uykularım
Gözlerin ateşli gecede serin su
Gözlerin en sevdiğim masal
Ay bala, al balam!

Melankolik ruhuma
Çocuk ruhuyla neşem
Gülen yanım

Varsın olmasın
Kurtların kemirdiği kalbim
Yeter kalbin ikimize de!

Şu opera, pencere, cadde
Ve yaralı, yaralı akan bu nehir
kulağımda sesin
bunlar yaşam emareleri
Kendim için öldüm çok
Senin için yaşamaya, geldim...

Renklerim bitti
Var mı ötesi?
Almaya geldim...

Sesinde, sesimi
Yüzünde, yüzümü
Elinde, elimi
Bulmaya geldim...

Fahri Fıratoğlu

Aykaranlık...

karadeniz dalgalarıyla bu akşam
kıyında bir çakıl
kaderi kum olup, karışmak karanlığına...

vaftiz oldum
şehri el ruha, yağmurlarında
makamı ibrahimde
ve firat'ta, dicledede akdenizde ve egede
ve boğazında istanbulun
vaftiz oldum

kader de karadenizin hırçın dalgalarıyla
vaftiz olmak da varmış...

suyun tuzla buluşması
ve rengi talihin sende
içimde tarifsiz isyan
ve dimağım
paramparça bu gece

üzerime üşüşen dalgalarıyla sırlısklam
yağmurla sırlısklam
gözyaşlarımla sırlısklam
yüreğim kan revan

haykırmak
haykırmakta
haykırmaktayım...

kederimden akıyor bir nehir
kucaklaşıyor senle
gömeceğim bu aşkı, bu gece, bu kente

illiyetsizdir
mekana sığmayan
sığar mı? Şu hırçın denize

Eyvah ki vebal
yürek vebası
olsun varsın, olsun böyle
yandıgım tüm ateşler
küle çevirdiğim tüm ân/ı/lar
bu izbe şarap şişesinde, kül ve gül
emanetimdir, sakla...

bir akdeniz masalıyım
nazlı ege gecesiyim
dicleyim akıyorum kana kana
firatım tüm heyecanlarla
uymaz uymaz iklimim sana
ama sakla...

hayallerimin mezarı olmak
düştü payına
bahtımın, bahrı çırpınıp durma
ruhum bu şehirde üç kez teslim

ey karadeniz
tanışmamızın şerefidir
al karşılıksız hediyesi!

ve şafak sökerken,
onu son kez görmeliyim...

Ordu 2007

Fahri Fıratoğlu

Ayna ve yüz..

Ayna ve yüz..

Sahibine yabancı bir yüz var aynada
Kendine düşman gözler
Gözlerde öfke var

Su var aynada ki yüzde
Ayna var yüzde
Yüz var aynada

Susmak var muslukta
Kir var, ayna ve yüzün arasında
Hiçbir sabun, su fayda etmez

Çocukluk var yine de
Ö da olmasa zor
Bu sabah bu yüz, bu ayna, bu su
Çocukluk var yine de
Ö da olmasa valla zor

02.11.2005
MERSİN

Fahri Fıratoğlu

Azınlık...

Şehir ışıltılı ve uğultulu
bir film arası
nice sınavlardan çıktı
başarılı olmak putu
meydana sinmiş
kötümser kuş tünegi...

okumak faslı
yaşamak faslı
ve aldanmak faslı
kırmızı döşek
düş ikliminin kıyamı...

yolculuk aşına
yol aşına
tanıdık maceralarda
insan bile aşına
düzenin içindeki kaos
bir damla misali
yabancı olmalı insan
kendine bile...

derisi yok herşeyin
lağım suları ve çöplükler
kirletilen ve tüketilen
eksiltir birşeyler
artar mı eksilten!

meydanında şehrin
rezilce sarılmış parkama
sokak kedileri ve köpeklerle
sohbet etmekteyim
ve sabahın ilk ışığını
sokaktakilerle beklemekteyim

oysa bir evim var benim
sıcak odam, yatağım
dolu bir dolabım var
çayım, kahvem
ve temizlenen bir ofisim
önüme gelen evraklar
ve kurabiyeleri beş çayının
oysa ben sokağa ait değilim

neden mi burdayım?

burdayım çünkü bir parçam burda kaldı benim...
bir parçam kimsesiz
bir parçamı ne yapsanız adam edemezsiniz
bir parçam başarılarından değil daha adamlığından alır gücünü
neden mi burdayım?
cevabı vicdanlarınızda saklı...

düş-tün, düšten avaze düş-tüm
ar dilında gecenin kalemin kiri
sayfanın alın yazısı
bir ışk, ışık ki 'nur'
aydınlatır şu kandilden berrak yüreği...

İstanbul 24.11.2010

Fahri Fıratoğlu

Bedbin

bir kaygan yıldız
us duvarına çarpık
işleniyor ne varsa
varsa sıkıntıya denk
şimdi duvarları yapma çağıdır
ki yeni gelmiş gitmezi var...

saçılmış geride kalan
bir seçimsizlik
geçimsizlik
düşmanım kendime
ötesi yok.

gülümseme hırsızlarına
ne kadar duvarsızım
kalan elbiseleri soymuş
hatta derimi sıyırmış
gelen can evime
gelen candan
gelen cana...

cehennemde doğana
azap seçenek değil...

ey!
e harfi kasten küçük.

doydum bunlara
artık tanıyorum
bastıkları topraktan...

neden bütün yüreksizler
tabansızlar ve ürkekler
yorgunlar, salaşlar
neden payıma
yolda kalmış, yolunu şaşırmışlar

çıkmayacak mısın? karşıma
gelmeyecekmisin başıma
yürümeyi ve gülümsemeyi seven
kirlenmemiş ve kirlitmeyen

ey yaşam
buysa nasip
olmasa da olan
olmasa da olur...

Fahri Fıratoğlu

Beher...

Akik kırmızı ışıltılar
Bembeyaz tavanda akisleniyor
nefes kesen nem
Ter ve sürekli ıslaklık hissi
Havlayan ve ısırın güneş

Hakikat illa hakikat!

elan....
bulantı
saçmalık
sıradanlık
.... elan

neden ateş çemberi?
Akrep!
neden kasırgalar?
Yelkovan!

burun delikleri ve ciğerler
sabahın ilk güneşiyle ağaçlar
sonbahar serinliği...

Av ve avcı hikayeleri
Kolaylaştırma icatları; teknoloji

ağır ağır salanıyor boynu sarkaçta
ha kırıldı, ha kırılacak
yakası kirli gömlek
ölmenin tersi yaşamak ama değil hani
en avam hali bile havas kaçıyor
daha aşağısı var mı? diyorsun bilmiyorum.
var! öğrenirsin diyorlar
öğrenelim...

illa ki ait olacaksın diyorlar
İnsansın daha ne olacaksın
ve bir yanın Ortadoğu
daha başa ne gelsin...

Adalya

Fahri Fıratoğlu

Belki....

Yeniden güneş doğar
O güneşin altında
Edilmemiş söz yoktur....

Ama gece
Söylenememiş söz vardır belki

Belkide yok..

Sancılı bir bekleyiş
Ki bütün bekleyişler sancılıdır
Belki de değildir

Belanı bulmak gibidir belki
Beklenenin gelmesi

Nice saatler
Metroda oturursun bir banka
Ne hızlı gider

Aslında güneşin kendi bile
Bir köylü söylemdir
Çünkü betonların altında
İzbe sokaklarda
Sıçan gibi yaşamak
Büyükşehir şanındandır...

Sonra gece olur
Belki yine izbe bir meyhanede
Akvaryumlu bir masanın yanı başında
Rengi kaçmış bir örtü üzerinde
Ziftlenmektir, murat...
Sonra çok şanslıysan
Bulursun kendi gibi bir avanak
Beraber ziftlenirsiniz

Gece geç saat
Karanlık kaldırımlarda
Yürürsün...
Odana seni götürecektir ayaklarıyla

Sonra sabah olur belki...

Şanslıysan
Henüz bir bayan hayatına kanca atmamıştır
Eğer şanssızsan, onun hayatını zehir etmenin
Bedeli olur hayatın
Belki...

24.12.2001
ANKARA

Fahri Fıratoğlu

Berber.

Uçurum intihar etti
Sokak kokarken
Babil kütüphanesini yakan söz
Ateşe bakan göz
Sakarin alfabesinde
Protez gözlerle baktığım
Dünya adına her şey
oldu.

Metruk şadırvana bak
Havuz içinde esir
Gökdelene avlusunda

Koruda kurumuş güller

okyanus dalgıcının kulakları

Evreni duyabiliyor musun?

Yerken, sıçarken ve tepişirken, o mutlu
Olabilir!
Her şey yaratılış amacına uyar

Kendime gömülmüş
Çürümeyi bekliyor
Düşü(şü) me bile sınırlar çizmeye çalışan reklamlara inat
Tüketmeden mutlu olabiliyorum hala!

bu traş senin için
octavio paz

Fahri Fıratoğlu

Beyaz Nefte...

Siyah sayfa...

Kar tozuyor
izbe, taş evlere
Soğuk yoksulluğu, yoksunlukla
Çaresiz, vuruyor...

üşütür mü?
fukaranın kışı
Ya yatalak eder
Ya öldürür...

Her taraf siyah
Ve taş
Gök yüzün gri
Bu iç içe kara, yazgılar
Cehenneme ismarlanmanın, kehaneti...

Bir yaşamak ki yaşanmasa evla
yaratan reva görmeye

umutsuluk içinde umut
doğdu sancısıyla
ve yaşadı nasıl doğduysa...

beyaz satırlar...

begonvil döşeli sokaklar
beyaz badanalı duvarlar
ve temiz deniz

kir, insan kiri...

ama taşıyorum
içimde cehennemi laneti
insan yazgısının hamallı...

01.10.2007

Fahri Fıratoğlu

Beyaz ve Pembe

ruh bulutları yazgısını sunduğunda
zamanın
mekanın
öncenin
ve sonranın sahibine
o zaman lirler çalınır körelen günüllerde

ışıldayan sabah ve ağaran gün
hepsi ezgili kendinden emin
işte bak, baktığın görmediğindir
sev, içinden geçmediğindir
nasıl ki her şarkı kendini çalar
her söyleyen dil kendini söyler

insan kendini tamamlar
başkasıyla tamamlar
insan tamamlanır kendisine
başkasıyla tamamlanır

beyaz ve pembe
hangi duvarın ışıltılı köşesinde
buluşsa
nefret ve sevgi keser kavgayı
buluşur evrenin ahenginde

25.06.2006
BODRUM

Fahri Fıratoğlu

Bhakta...

evleriniz var
balkonlu çiçekli, hurdalıkli
gözlükleriniz den düşsem
çizilir mi göz şekerlerim...

duyusal ve duyumsal
anlamsız çöküşte
altı bardak kırdım
yedincisi kırılmak istiyor
ve ben bağ bozumuna döneceğim
seher yorgunu bakireler elinde
keklik ve bülbül seslerinden azade
kör kuyulara
ama istekli gireceğim...

biraz huzur Allah'ım
içimde bir an güven
mavi çarşaf lar atılsın üstüme
ve sofa da bir kadın çileli
yemek hazırlasın
nankör evlatlarına

hiç bir romanda kahramanı sevmedim
ben kötü olmak zorunda kalana tavım
ve yüreğim burulu her kötünün iyi yanına
ben ki fenayım hatıramda...

sildim yazmayı düşündüklerimi
bu kir ondan çıkmaz...

Fahri Fıratoğlu

Bir gül...

Bir gül ne olur
Saçlarında çiçekler açsın
Baharları taşısın göz kapakların
Bir gül ne olur

Bu devran çarkına vurulu
Kendi kısılcığında bir ölü
Sancılar, acılar hep gömü
Bir gül
Sen bir gül ne olur

Baharlar yalancı
Yıllar hilebaz
Hatırlar yılanır
Sözler eskir
Ve dilde pası kalır eski sözlerin
Utanır insan
Utanır elemden
Kendine ısmarlar kuru bir çam dalı
Eskimez gülüşler
Eskimez yazlar
Sen gül
Bir gül ne olur

Yorgunum yaslıyım
Ve de esirim
Susmak kalır payıma
Yine yeniden
Kalmam kendime
Tükendi her şey
Sen yine de gül
Bir gül ne olur

Harabe eskiler
Harabe bugün
Virane oldu bağım ve böğrüm
Kılıç değil dil yarası ömrümde bugün
Sen gül
Bir gül ne olur

29.02.2002
İSTANBUL

Fahri Fıratoğlu

Bir, Bir Daha

üşendi zaman
bahar yelkenlisi
hanlar, oteller söylencesi
ne içki ne sarhoşluk
şaşkınlık ve yılgınlık
dibi yok!
bulut kanatlı düşlerden
yağmura kaldık sağnak, sağnak
oysa, kaçınıcı çorak yaz
zamanın öfkesinden
yorulur insan...

çocukça bak
özlenen yıllara
kaçan fırsatların
sevilenlerin, sevilemeyenlerin
nerde kaldı, ölüm
yaşlanmaya mı bıraktı!
sözleşmiştik
düşürmeyecekti ele ayağa

oysa tekerür sonsuz...

Fahri Fıratoğlu

Boşluk

gece ay aydınlığında
kalbimin saatini dinliyorum
diniyor bütün sesler hece, hece...

uçurumlar düşmeli kanatlarından
bu sessizlik hayra alamet

Fahri Fıratoğlu

Cem'ül Ezdat 2

Sonsuz boşlukta
Emsalsiz!

Ey balık!
Bunca derine dalamazsın.

Ey kuş!
Bu kadar yükseğe uçamazsın.

Ve en vahşi hayvan
Bu kadar vahşi olamazsın

Göz
Anahtarın kendisi...

Koşulsuz sevebilir
Görmeden inanabilir
Ve şeytana külahını ters
Giydirebilir...

Evet, yapabilir.

Doğrusal hareket dışı
Bütünün içinde büsbütün

Sınırsız kötü, sınırsız iyi
Hep bir öteki
Ve tek...

İnsan
Bugün de
Üç günlük dünyaya tavidir

Ne mutlu!
İbrahimden
Önce ve sonra
Her şeyde izi olanı
Kendince bulana.

Fahri Fıratoğlu

Cem'ül Ezdad 1

Cem i Ezdad

Kırılğan mevsimler
Ruh Tufanları
sonsuz bunaltı
Ve
Oksitosin

Değişim, değişim ve değişim
Duragan olan nedir!

Dönüşüm, iyimidir?

eylemlilik hali
vesaire...

Duraganlık, iyimidir?

Yıkıla, Yıkıla yapılan
dağılan ve durulan...

Zamansızlık iyimidir
Yıkılacağını bilerek yapan!

Senin en büyük parçan
Evrenin neresinde

Mikroskobu olana
Hücre sır değildir!

inadına
kör'e aşına
mikroskopta sır

ah muamma
ve mutlak!

Cem i Ezdad

Fahri Fıratoğlu

Cem'ül Ezdat 3

magarsal, köysel, kentsel, şehirsal yürüyüş!
ama ne yürüyüş!

kişilik, hummaları

Uzak bazen niteliktir
Uzak niceliktir
t-uzak her şeydir
t-uzak hiçbir şeydir

Piramidin tepesindeki bulut
Veya haresi yüreğin
Kılcalları ve esnemesi

Bütün kaseleri kırdım
Elinle içmek için
İçimden geçen bütün nehirlerin
Yataklarını geçmem için

Şimdi özgürüz
Dilediğimizce günah
Dilediğimizce hayrat

He(y) hat
İpi uzun
Zamanın kendisi

Kendini gösteren, gizleyen
Gördüğümüz şeyin
Ve görmez her şeyin

Sözün esrarını

Kaldır
Kirli sokaklardan
Dar Bulvarlardan
Belalı Caddelerden
Ve put meydanlarından

Kaldır.
Heva ve heves yazıcılarının
Cilalı çileleri
Cilalı neşeleri
Pencere diye baktığın
Evreka, Anya!

Şimdi yürü
Dermanın varsa
Sırat-ı müstakime...
Yoksa, yok mu?
Fe ümmühü haviye!

Fahri Fıratoğlu

Cemül Ezdat 4

Ermektir nihayet
Kalem ehli
kelam hecesine
Ermektir nihayet

Ve bir kova suyla pir temiz terk edilir
Terk edilen ceset olsa evla pek evla!

Zifiri karanlık!

Yoğun sancılarla
Hilalsiz gece

Kızıl şafak!

Tarifsiz neşeli
Görmekle mümkün

Gaddar o
Ki Şefkatli!

Elem veren mutluluk
Mutluluk veren elem

Erbabı değil ateş
Okyanus kalbinde köz

Şimdi onca yükseğe çık
Baş dönmesi alt oldu
Ve ciğer
Oksijene tav

Alçak der ki
Ben olmasam
Senin yüksekliğin kime!

Fahri Fıratoğlu

Çekeç...

Her saz bulur sözünü
Ve telini
Her saz bazen susar
İlla alazlanır
Yeter ki çalanı bulunsun
Dilinden anlayanı

Boz ezberi
Ve gül haline

Gülümseten nedir seni
Ağlatan ne
Yüreğe vur sesini
İş yürekte
Bilmem ki geriye kalan ne
Gülümseten nedir seni...

Oyuklarda yaşar, ayağı böcek
Gördüm ben hem de aksak...
Küfürbaz diliyle o dişlek
Sandığı metropol, büyük köy içinde
Bir sürü erkeği becermenin gurur ve azametiyle
Yatağa leke bulaştırmış
Hem de ne lekesi?
Lekesi kalır onda
Ve alırım
Çünkü aşkım hep bende kalır

Fahri Fıratoğlu

Çım

güneş sıcak atası
eski harcandı
yok gam eskiden
bir kalan düştü...

dertlenmek hasıl oldu
takke düştü kel meval
dil yeni
göz şimdi

ah bu duyu organları
mantık bilim
senin de takıldı bir yerin
sende salt gerçek, değilsin...

ah çobanlara kalanlar
sürüye dadananlar
bekçi köpekler
otoparkçılar
hepsi geçti günün yamacından
gün de geçer
geçer...

daha neler neler

iki kez vuruldu
kanatlarıdır ademevladının
hayal ve gerçek
iki kez vuruldu
şimdi kim uçacak

zenginlik varlıkla mı ölçülür
yoklukla mı
şimdi kim bilecek

göz baktı.

Fahri Fıratoğlu

Çile k

kamaşan çarşaf
çok küçük bir an

emiyor suyu toprak
bu kuraklık neden

şimdi ses duygulu
renk heyecanlı ve nazenin
dokundugum herşey yumuşak
ve kalbim huzurlu, rahat
kokusu için arı
balı için çiçek
şimdi herşey duygulu

nehir şarılıtı
suda menevişlenen ışık hüzmeleri
ölüm, her yerde, yaşam

kıyıcı bakışlar
incelikten uzak tavırlar
yorgun düşürmüş
yıpratmış...

baksana yaz güzel
yazmak güzel
okumak 'bizi' güzel

bak, sana, bana
biz güzel...

Fahri Fıratoğlu

Çile...k...eş.

çile...k...eş.

Bir şeye başlamak
Bir şeyden bitmek
Gibi olsa da
Değildir...

Hiçbir şey bitmez sen bitmeden
Ve başlayan hiçbir şeyi durdurmaya gücün yetmez.

Okuduğum bir şey
Yazdığım bir şeyle
Harf, harf sevişir
Yazı bitiyor
Dilin başladığı yer başka artık...

Oysa başlangıçlar
Kırlangıçlar, gibidir mevsimleri
Gelişlerinden anlarım ben.
Ve bitişler bulutlara benzer
Yıldırımlar sestem önce vurmıştır, yüksekte ne varsa

İşte böylece
An sığınağına dalarım
Bir tesadüf kapısı ararım
Duvarlar yüksektir
Ve lâbirentte, kapı izi bile yok
Kara delikler, teselli sayılır.
Oysa hangi yangına düşsem
Bir yanım İbrahim bir yanım nemrut
Yanan sen oluyorsun
Kalan ben...
Buna ağız dolusu küfür etsem
Ve bu lanet dizenin içinden çıkamasam
İçimden pes demiyorsun
Sonra o geliyor
Duvarın dik tarafından balyoz sesi
Yapma bu ayet değil
hepsi topu eski bir teselli
Ya da bir bilge deyişi
Kırılmadı mı dalda rüzgâr
Suyu kaynatmadı mı ateş
Nerden düştüğüne değil
Nereye düştüğüne bak
Oysa gözlerin efsunlu
Kitap, kitap ağlasam da
Dizelerin ıslanır ıslanmaz tarih kokar
Uzun cümleler kuramam
Kısa olanlarda, kirli bir hile
Sır...
Gülümsüyorum
Çünkü ben böyle intikam alıyorum

Sura üfürülmedi ki
Yoksa ben duyardım
Ezelden ebede uyuyan
Bir nehir gibi

Duman ateşle kavi
Örslerinde aşkın
Yüreğimi dövdüğüm çok oldu
Çok oldu şekerin acıya çaldığı damağımı...

Siyah kan
Leke ve öfke seli
Her sana baktığımda
Beni öldürmen
Söylesene sana açtığım yüreği
Böyle çignemen neden?

Dişlerimi köreltmek
Kuduz olmak
Ve boynumu adak olarak sana sunmak
İstemem... Garip değil!
Gergin bir ipe bağlı boynumun kırılmaması
Çarmıha gerilen bedenimin sol yanına mızrak sokulmaması
Ve taşlanarak, aşağılanmamam, Garip.
Daha garibi hepsini, yaptın bunların sen

Yüklemsiz bir dil kullanıyorum
Özneleri çalışıyorum
Tümleçleri harcıyorum
Otuz yıl sonra unutulacak bir dille
Otuz yıl sonra unutulacak değerlerle şiir yazıyorum.
Bunu bilerek yapmam garip değil mi?

Ah süveyda ah
Bu kadar çile kâfi değil mi?

Fahri Fıratoğlu

Çitlenbik

çok masum, inanılmaz güzeldi
sevgi dolu gözler
her yer yumuşak saf beyaz
boğaz turkuaz
elimde çitlenbik meyveleri

nasıl olur, aklım almıyor
yandım, yandım, yandım

Fahri Fıratoğlu

Dağlanmaz yara....

Kozalaklar ve am kokusu
yığma tepesinde kinebanın
ufuk çıplak doğar
giyiniğ gider

yaşanan hibirsey
anı olmuyor
hangi yaraya baksam
kanıyor!
hangi denizin tuzu
gözyaşı kadar...

dallarına konmaz
kuşlar bilir yaşı var
hangi ipi bağlarsan bağla (...) niyetine
dal tutmaz yemini var
bunca uzak ve yakın!

ölu bir sessizlik
bu sessizlikte huzur
bu sessizlikte binlerce iblisin hayali
aynalarda artık günah
herseyin hesabını soran gözler
anla artık
ölu me kadar azap var
gittin!
ve bu kaldı senden
silimez yazının vebali
o mutlulukla sıvalı acı
dışında hersey
uzak...

fahri fırateğlu

Fahri Fıratoğlu

Dayanılmaz...

yıkılan, dökülen ve ayakta kalamayan
eski bir, bir ev olmalı
şimdi dudağında yemin
yemin gibisin

sipahi pazarında
çalışmayan musluk gibiyim
baş ucumda hayır duan yok
beni yapan ustanın adı bile yok
aslına bakarsan ben bile yokum...

herkes kendine çekildiğinde
issiz ve dingin
mahşerimiz başlar

gece ve hece
dayanılmaz, dostlarım...
dostlarım benim

iki nehir arasında yatarım
iki nehir arasında yaşarım

çelik olsan kar etmez
dedim ya iki nehir arasında yatar ve yaşarım
burda en güzel vurursun ve de vurulur...
muhteşem bir tarihin doğurduğu enkaz
talan ve zulüm yurdu
burda vuruldu düşler, vuruluyor, vurulacak

sevdiğim hep gibiyiz
değiliz kendimiz
burda
dayanılmaz...

03.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Değdi...

biraz sessizlik
değdi
cana can
canana figan

kalp gözümde bulanıyor
resim, resim canda canan
o kadar bensin ki
ayrılık kökten yalan
o kadar benlesin ki
ne yana dönsem sensin kalan

biraz sessizlik
değdi
cana can
canana figan

hoyrat türküler çağından
kesik notalarla aktım
her nota bir renk
her nota bir tat
her nota bir ses

benliğimi önce yaktım
sonra baştan kanattım

bir arafta şimdi beden
mahşere yaminler eden
bebek çığlığında gecenin
bir arafta şimdi beden

mabed
15.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Değişim...

Rüyalarım yazıyorum
pas geçtiğim anları
küfür rahatlığıyla
ve ağız dolusu kusuyorum
senin elinden sindiremediklerim
boz ayı, bal kıvamında günler
gergin, zor ve şehvetli
parmaklarımla oyuyorum
bu buzdan cehennemleri
yedeğimde kal diye
ezberle ismimi

dilinin içindeki gözeneklerden
arıyorum kalıntıları
biraz uçarı, çocukça
ve telaşlı
elimden kayıp giden bir şeye
ya da yapışıp kalan sineme...

herkesin buzdağı
yalan yemini
ve yetmezliği
önce ama kendine...

bu yüzden
okuduklarımı kelime, kelimesine
gördüklerimi kare, kare
yaslarım aslına
ve her şey kategori
her şey kaos...

Fahri Fıratoğlu

Dendan...

denizi özleyen çocuk
yapraklar dökülüyor
ve mazereti bulan
günaha davet çıkarıyor...

mukadesi astım başıma
ve geçtim
kinin ve nefretin cehenneminden
astım başımı uzun ağaca
ve yaslandı kollarım
nefsin nefesine...

dur!
baktığın yer
ruh aynasıdır
ve karanlıklara baka, baka
izini ve yolunu kaybetmiştir...

ömür seni sil baştan yazamam
kopardıkça sayfaları
anlamı kalmıyor
parçaladıkça dikenleri
gül harcanıyor
ömür seni sil baştan yazamam
seni yazan kaleme gücüm yetmiyor...

Fahri Fıratoğlu

Derken...

yaş olan kurur
solar tazelik
baharın elvedası tırmalar kulakları....

bir isim daha yok sana
kulağın sağır
dilinde sözcükler kayıp
eski olana ve yeniye kapalı yollar
anılar, kuruyan yapraklar
zaman rüzgarının önünde

derken
ne yeşile seslenişin seda verir
ne bir bahar daha vardır ömrüne
tüketilen herşey gibi buruk
ve yaslı gecelerin yalnızlığı
dost olur sana varlığı
ki öteki yoktur artık...

serap gibi yaşananlar
soğuktur herşey
ve buz tutmuştur yüreğin
hiçbir anının yangını çözemez yüreğini, senin

zaman açıklaması olmayan bir kelime gibi
durur orta yerinde öfkenin
ellerindekiler nerde şimdi
kayıptır hazinelerin
yazılanlar silinmez bu ışıktaki
ve gizi yoktur gözlerin

bir çöl yorgunusun
talan oldu düşlerin
ne alınır, ne satılır
boştur tüm heybelerin
kurudur dudakların
kurudur tenin
ve tepeden tırnağa kum her yerin
bir çöl yorgunusun...

01.10.2006
Güverti

Fahri Fıratoğlu

Derviş...

kuruldu günül tahtına
yolculuklarla geçen bir ömür
heybede sevgi ve sabır
birazda hatır...

misafir oldu
yalana ve gerçeğe
yaşama dair...

her yüz ötekinden ayrışır
çile, çile dolu hep zahir
nerde görse emek
ve cefaya, hep ecir
bulamadı, denge denk bir ömür

soğuk oldu yatağı her daim
bundandır uyanması en önce
bağlanmadı hiçbir yalana
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

ne dili döndü zorbaya bir an
ne ağladı mazluma bir ah
gördü, gördü halini eyvah
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

kışlar gördü dalları hepten soymuş
yazlar gördü buğdayı kuru kılmış
baharlarda dereler çağlar imiş
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

dünyada bağlanmadı birşeye
gördü ve yaşadı onu
anladı gelir geçermiş sonu
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

fakir, gördü aç perişan yalnız
zengin, gördü aç perişan yalnız
kabuk içinde insan, hep aynı aymazlık
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

renk renk insanları tanıdı
dil, dil kavimlerle kaydandı
birinin sevmediği, ötekinde sultandı
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

kitaplar okudu, uzun gecelerde
düşündü halini, nerde kendini görse
herşeyin başıda sonuda varır gerçeğe
gerçeğe, aşkı oluştu böyle

derviş şiiri karalamaları....
01.01.2000 - devam ediyor...

Fahri Fıratoğlu

Desolation...

yenildi ve geldi
direncin sınırı yok
sınır direnenin gücü
şımarık serüven
çok adam aldı akıllı...

bir kere yıkılsak olmaz mı?
hep yeniden, yeniden, yeniden...

şeker ve tuz aşkına
tarçın kokulu bahar
öylesine gülen çocuk
orda duran taş
üzülmeden batan
ve sormadan doğan güneş aşkına
dur!

zamanın hilesi
kabz u bast

öğrendim
güneş batmaz
biz ona döneriz...

serin yaz esintisi
gibi
derken ya hu son dem...

Fahri Fıratoğlu

Düşün...

Çatlıyor damar
kan heba
kan boşuboşuna
insan
öteki diye kıyılan
renklerin savaşı
kültürlerin savaşı
dinlerin savaşı
dillerin savaşı
düpedüz sahtekarlık bu

birileri kahraman olacak diye
analar doğuruyor topraktan
veriyor doyamadan, toprağa
tarih birilerini cesur yazsın
birilerinin ismi yücelsin
resmi asılsın duvarlara

fidan iken kuruyanlara
öteki olduğu için kıyılanlara
kahreden bir dünyaya
nefretimdir bu

hayvanlar bile türdeşine
bitkiler bile türdeşine
değilken böyle
yaratılanların en şereflişi
söyle ey insan
neden böyle...

mabed
18.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Ehriman...

Değişti her şey
su, esinti, sıcak ve soğuk
solan renkler gibi
başka şimdi...

akşamın karanlığa daveti
ve şafağın davetsiz icabeti

sarhoşluk geçince
geldi yine us üzerine sinen
çocukluk katili
geçmiş ve gelecek havarileri
şu an hissiyatıyla yeksan bir çocuk
biz olmaktan usandı
sarhoşluk geçince

sevdiğim bu nehir gözyaşı gibi
akıyor ve şurda bir adam
nerval kendini asıyor
anılar uzaklaştıkça daha bir arınıyor
aşk kadar acıtmıyor
ehlileşen canavar aşk kederi, kader...

aşk
artık eskisi gibi olamayacağım
hiç olmamış gibi

şair
duygularımı bulandırmadan
anlat bana ama unutma
gerçeğin bile kabul edilebilir bir sunumu
ızdırabın kuyusundan içilebilir suyu olmalı
şu bankta dizimde uyuyan kızın
masumiyeti aşkına anlat bana!

yabancılaştım benim olan herşeye
geçmişim başkasının elbisesi gibi üzerimde
verdiğim ve tutamadıklarım sözler
vicdanımda leke şimdi
evrende herkesten ziyade yalnızım, şimdi.

bölüşür gibi sıcak bir ekmeği
utançlarımı ve günahlarımı
işte paylaştım senle
uyuyan bir peri gibi dizlerimde
gözyaşlarımla nemlenen saçlarını
ruhuma giydir üşüdüm bende...

Fahri Fıratoğlu

Ela

Kelimeleri kanattım
olamaz mı hiç kendi insan?
şimdi her yan, yangın...

kıaldıkça kısalan günler
kalbime neşeli bir keder
kalbime sanrılar
kalbime...

yakıldı tüm ormanların
doğdun ve başladı bozgun...

sen olamadın...

önünde bir sürü bardak parçaları
duvar kirden rengini kaybetmiş
ve kesif bir koku geliyor küf tutan şeylerden
Davet ettin bekliyorsun, EMANETÇİYİ!

Bekliyorsun seni şaşırtmayan müebbetini...

Fahri Fıratoğlu

Elbruz...

bir geleceğin var
herşeyin
gögüs kafesi büyür
ben elverdim
vücuduma bile bağlı değilim...

gelir geçer zamanların devranında
bir kum zerresi kadar somut değilim
olmadım...

fikri sabit
vicdanı sabit
zabit bir nesil
neresinden baksan
çamur içinde sür gitmiyor!

uzat kulağını
soruyorum
bir zerre sebesiz
havalanır mı temmeniniyle...

evren sukutta
varlık bulmuştur
onu anlamakla mükellef
anlatmakla anlamlı

kurak tarlakafalılar
zehrini salıyor dilerinden
ve zaman ona işliyor
damar silik, kan buruk
gördüm
silik damar...

Fahri Fıratoğlu

Erbab...

Eylesen tûtiye tâlim-i edâ-yı kelîmât
Sözü insan olur ammâ özü insan olmaz

fuzuli

beyaz atlas
pırıl pırıl cam kenarında
gülümser güne

mavi çarşaf
deniz köpükle
gökyüzü bulutlarla
toprak binbir renkle
gülümser güne

kıyamdır bu
katl ve rah
yaşamaktır nefes kim
ölümdür be nefes kim
sağlıktır her daim
ve eyvah zamandır kavi

ilim tadı kalır damakta
ve beş duyu sevmiştir
yaşamak çün bir sanattır
her sanatçı bilmez cevheri
erbab olan anlar ân'ı

saltanat yalan
külfet haram
zalim de mazlum da
hep aynı minvale ram

erbab olan anlar ân'ı

bakiyesi ne ola ki...

Fahri Fıratoğlu

Eris...

fayda binektir
her Şey
soluklanmadan ve dűŐünmeden
toprak kokusu yok

tutku kűrleŐtirir
kűrű hiŐleŐtirir mi!
űyle...

bir taraf gűzyaŐı
bir yandan kan
genelde melodram

garip mi garip dűnyacık
evrende varlığın çölde kum değil
sende insan denizde damla değil

bakteriler antibakteriler
zehir ve pan zehir

sűpriz gibi...

Fahri Fıratoğlu

Erken...

akrebin zamanı
insanın her trajedisi zayıflık üstüne...

ve yoktur bazı masalların kahramanları
tek kişilik bir meseledir bazıları
baharı çok kısa
sabahı çok geç...

uçan kuşlar biraz daha yaşar
belki söz, belki sus kader
üzerimize düştü kül rengi geceler
yaprağı sarı bilirim
dualar okur anam
ümidini canlı tutar

Zamanı kaymıştır benim müsveddemin
her şeyi hazırlıksız karşılar

22.09.2002
Ankara

Fahri Fıratoğlu

Esbab...

gümüş, güneşle buluştu
sıyrıldı elbise tenden
ses akıslendi
duru ve kutsal
yürek diye birşey var
yürek diye!

Gelmişimdir
Soğuk veya sıcak gibi
Ancak, rahatsızlık vermeden

sahip oldukça, hayal kırıklığı

ateş siyahı gözlerinle uyut beni
ve bırak evrenin sonsuzluğunda
kaybolayım...

Fahri Fıratoğlu

Eski

bir kalem yazdı
şiiirdir.

anılan seyir izliyor gönül
çarpık eskizlerden damıtılmış
küçük şaka bir ömür...

kiraz rengiyle hipnoz
siyah bakışlı kediye
sorsan nereye
ölümden öteye bir yer var.

düşünce gücüyle
eğrildi kaşık
hani ağzımıza dost
cebimize düşman mesne
ki aynasında dişler
çarpık veya özensiz...

topunuza küfürle geçirdim
şu meşin yılları
ne b... insanlarsınız
kadınıız ayrı erkeğiniz gayrı dert
çocuklar aday adayı hayatın
ne b... insanlarsınız

hiçbirşeyin benzemezi
sözleriniz gözleriniz ayrı gayrı
ruhunuz size ait olmaktan sıkılmış
bedeniniz bitsem de gitsem telaşında
bitse de gitsem

ve veya
hiçbir bağlaç çare değil
siyah ve beyaz
beyaz ve beyaz
siyah ve siyah
ve beyaz
veya siyah

bu size uygun olmayan
uygun olana ulaşma telaşında
umut sandalıyla
gerçek denizinde kayıp
nedir?
bir rivayettir...

Fahri Fıratoğlu

Ester...

Ester...

eriyor hayaller
dirhem dirhem eriyor
kaybetmek korkusu
kaygılar ve ötekiler
hepsi eriyor

benlik ateşle beslendi
yakıyor varlığı
eller buz kesmiş
kayıyor tuttıkları
benlik ateşle beslendi
yakıyor varlığı

kusuyor yaşam seni
kabukların çatlıyor
buhran ve yıkım
kan, gözyaşı
acı ve elem
hepsi dost sana
ve bu kadar dostu olan
değildir yalnız...

ahengini arıyor
ruhun renklerde
haylaz çocuklar gibi gözlerin
gün, yeniden doğduğunda
dudağının kenarındaki çatlaktan
selamlanıyor aynalar
önce sağdan
sonra sil baştan...

ışığın yansıması
kirpiklerde alev, alev
gözlerde yangın
bundanmıdır
her sana baktığımda, ben
bir yangına su yetiştirir gözlerim...

19.09.2006
eddesa

Fahri FIRATOĞLU

Fahri Fıratoğlu

Etamin...

budala mevsim
dudaklarında gül kırıkları
hayal uykusundan ani uyanmış
kalıcı olan ne
öngöremez, sorar
kalıcı olan ne?

varlık, yokluk.
arasında ki derin bulantı

sonrası bir muamma
bilinmez sırlarla
bilinir korkularla
silinir, silinmez hatıralarla
sonrası bir deniz
orda!

kimdir yenilmez olan
her daim muzaffer
son âna kadar
kabul eden hoşça!

Fahri Fıratoğlu

Ezik 2

manzarası değişmeden
algısı değişmez
kaldıraç gerekli
ve pusula
biraz da dalga...

kudurdu köpekler

sakinlik ve dinginlik içinde
ferah yuva
ılıman temiz
iklimi gönlün kıyısız deniz

şimdi doğmalı güneş
sonrasız öncesiz
doğmalı

kırgın çocukları güldürmeli
ölüler dirilmez
diriler ölür
ümit rüzgarları esmeli...

çığlık çığlığa martılar
uçuşur!

Fahri Fıratoğlu

Ezik...

bu alışkanklık
değişmez
bu manzarası değişmeden

Fahri Fıratoğlu

Fırat...

kanatları olmayan umut
bir haberci gönder bana
inanayım!

bunca yaşam kahrına
ki değsin bir an
bunca nefes hakkına

bir kalp atışı insan
tik tak sayılan
sonra
kozmosa karışan

Fahri Fıratoğlu

Frontal

soyundu karanlık elbiSesini şehir
çırılçıPlak bir güne
gece gizil
gündüz aleni

güzel şeyler de var ve fakat
doğumla başlar iktisat!
ihtiyaçlar sınırsız
ve bazıları mecburi
yoksunluk acı verir
bazen de veririr...

ADALYA

Fahri Fıratoğlu

Gabin

pes etmek
ekmek kadar
su kadar
baştan ta baştan bilinir
nar çiçeği ve erik...

insan!
baştan kendini yargılamadan
kendini asmadan vicdan çarmihına
küfür ettiğinden ayrışır mı?

kötünün bir parçası olmak zorundadır
silaha sarılan
sübjektif süje!

sizin tarih dediğiniz
mülkün temeli gibi uyduruk

siz ki kurtarıcıların
kurbanları!

Fahri Fıratoğlu

Galdhopiggen...

en baştan kırılmış ayna
doğru görmek için yaslandım, tutkulara...

üşüyen güneş tende
o kadar yalnız ki
acı çeker ölümler
durmuydu, durdum
tadını da tuzunu da
red ettim...

bir hayal bütün kurulur
sonra budanır...

zaman budar!
mekan budar!
şartlar budar!

aldanma budalalara....

budanan sensin
budanılan senden
budayan seni
senden...

evreka!
batmayı öğrendim.

Fahri Fıratoğlu

Gari

efendi müşkülperest
sıkı yumruklar yemiş tarihten
boy aynasında ölçsüz küçük
varolabilme sevdasına yenilmiş...

adaçayı işgüzar mevsimlerin
kırılgan yanında yetişik
kocaman kocaman bakışların
minacık miskesi kadar şükür
veya değil ne fark eder!
sarıldık mı yaşama?
boynumuzu verdik mi işmarlı
rica etmiyorum
kırıldıysanız kırılın
sevinci keyfi kabul
elemi kahrından ne bu!
ödleğ yürekler...

biraz kaymış olabilir tablo
yer yer güneşli
her yer fırtınalı
hepi buncacık mı?
gözünü doyurmalı ama neyle...

Fahri Fıratoğlu

Geceler...

Geceler...

bitmek bilmeyen bir çile
ölüm arefesi gibi bir bilmece
ben ruhumu karaya çaldım
benim ahım bile kalmadı kendime
Ey sevgili!
ateşli hastalıklar gibi
yakama yapışır sorular
ve can çekmete içime doğan, umutlar

dizlerinde hayyamın
uyuyan bir şarap testisi gibi
boşaldığıma şüphe duymam
ama bil
her olmayan yakındır efkara
ve tüm dirilişlerden sonra
hiçbir ölüm kar etmez bana
etmez yaban ve hırçın sevdaya
uzak ne ki
bulduğum güneşin dans etmesi dünyayla
ne sözler yaraladım
ne sözler yaraladı beni
hatıram olsun
uzun ve dirhem, dirhem
can alan geceler...

mabed

23.09.2006

Fahri Fıratoğlu

Gecem

Zamana ve onun getirdiklerine

Hazır ol!
Denge bozanlar
Ruh simyacıları
Yara teşhircileri
Sokaklardan geçeceksin
Kendinden geç(in) me

Hayat çocuk oyuncağı değildir
Çocuğun kendisidir
Onarılmaza, onarılana ve yeniye
Aç kapını suya ve sabuna

Gecedir
Yıldız yok, ay yok
Hafif bir esinti yok.
Bembeyaz bulutlar
Işık oyunları şimşeklerin
Ve gürlemeler

Öyle anlar olur ki
Zaman bu kadar çaresiz olmamıştır
Çare bu kadar anlamsız
Anlam, hiçleşmemiştir

Temaşadayım âlemin içinde
Alem, içimde temaşa da beni

Soğuk veya sıcak ne fark eder
Hatıralarına sarılıp, acı çekene

Fahri Fıratoğlu

Gem...

Ruh cehennem
azapla mütemmim
kendi çöplüğü
leke kendinden...

Ten sıyrılmaz
ölmeden ruhtan...

aptal, abdal ve abd
isimlerin sıralı en temizleri...

karanlık okyanus tabanlarında
en yüksek dorukta
ay karanlık gecede
hece hece, hecede
hiçte arıyorum...

yas günümü!
bir cinnet sahnesine çevirebilir
bir ân! kurtulsa irade vicdanımın zincirden
başkaları da kusursuz bir cehennemi tadabilir
bırakma beni Allah'ım bırakma bu bataklıklarda!

miyop kalbimle
uyanış seher
çok değil, hep sev
fecd-i kazip değil
geleceksen fecr-i sadık olarak gel!

kaç kez evrildin ey ömrüm
dur bi dur! kendine gel...

Adalin
09.07.2013

Fahri Fıratoğlu

Gergan...

özlenmeyen başladı yıllar
yanık ve yenik kokusu
sindi boynuma...

efelene bahar
kışıma karşı ne ki
ne ki olmayan bu havada
esiyor rüzgarlar
harabe değirmenlere
buğday aşkına, yenildim...

nedir susamıştır ömür
sevinç adına kayıtlı ne varsa
ne varsa paramparça
tam olanı da sen parçala
nedir yıkılmıştır ömürler
kökünden sökülen ağaca nazire
yaprak hesabı ki sorulmaz
vacip olmayan.

karartma emridir
günüme doğan
doğru dur
karartma emri

şimdi bana bir hak
yarısı içilmiş
bir bardak zehir
dokusuna mı üzüleyim
boşuna mı sevineyim
boşuna sevineyim

geldinmi ki göresin
senden kalanı ne yaptım
bir heyecan ki sorma
kılıçtan dönen kafa
bıçakla hazinlendi...

keçe mevsimi
doğmuştu kardeşler
dünya gibi
gününde olmayacak
gerektiği gibi olup
olması gerekmeyecek
şimdi lütfen sukunet
ömrü yavaş yavaş bitiriyorum
günah korkum
ölüm korkumdan büyük
ama yenildik...

şimdi gün herşeye doğar
kuşa da güle de boka da

gün herşeye doğar
mezara da
odama da
adama ma da...

Fahri Fıratoğlu

Gibi...

bir varmış
kırıldı cam
gibi
batar yüreğe dem, dem...

kötünün hikayesi
kirli su
gibi
damla, damla kirletir...

başak boyunlu
oyunlu
çocuk terbiyecisi
gibi
değilim ki sen...

fragmanı ömrünün
bu bakışlara sıkıştı

ne yana dönse
mavi
dönse kendine
siyah
bir lacivert ki
gece değil
gündüz değil
of ki akşamdır
ama güneşi de yok
bir kaç yıldız
birde ay
hepsi bu bakıştadır...

09.02.2007
Tabut

Fahri Fıratoğlu

Gim So-Vol

Yine de insandır
Yaşama umarsız, bağlanan
Kırk kez gülse
Kırk bir ağlar...

Şimdi seyir halindedir ölüm
Ateş kavında
Su tavında
Hava ve toprak içinde
Basınçta ve şiddette

Söyle nedir yok olmayan
Sen ne yaptınsa
Naif, naiftir dünya
Ve kalıcılık
Burda yalan...

Ki anlaktır şehvet
En güzel şey sıradan
Kıymeti
Bende olmayan
Sende olan...

Dünyanın sevdalısı
Kimdir?
Ölümü de hayatı da
Almadan veren...

Tükenmeden, yaşayan?

Yine de İnsan!
Yaşama bağlanan
Kırk gülse
Kırk bir ağlar...

Sıcak gözyaşımı damla damla akıtarak
İyi niyetle okumamı istedin
Açelya çiçeği...

Fahri Fıratoğlu

Göçük..

hangi duyurgan dışa vurum tanımlar
insani görünümlü varlığınızı
ötekiyi doğurdu
bencilliğiniz.

şimdi her şeyi ele geçirse eksik
her şeyi tarumar etse uslanmaz
bu L egolar size fazlasıyla kafi

çünkü siz fark ettiniz
çünkü siz H alt ettiniz

siz şiirini yazdınız aşkın, uykunun ve ölümün
o kadar çoğaldınız
o kadar benzediniz
iyi olanı sizde bulmak imkansız
iyi olanın kendinde sizi bulması mucize

Adalya
21/05/2014

Fahri Fıratoğlu

Granatam..

Senin yüzünde hüznün var
kire bulaşan eller
önce seni sonra herşeyi yakar

baharları sev
birde kışları
belkide unutuşları

granatam
senin yüzünde yalan var
önce kendini
sonra herşeyi kirleten

zambaklar kokmaz
senin bahçende
ve konmaz köle kuşlar dallarına

senin kendinden öte
ve kendine rağmen
bir ötekin var

var oğlu var
sende
ama
bil

bence senin yüzünde hep
ama hüznün var...

zincirini çeken gemiler
burdan şaha kalkan atlar
asi ve lekeli sözler
hepsi burda

sen burda
ben burda
alem hep burda
ayaklarımızın bastığı yerde

hiçbir toprak sıcak değil cesedinden
ve yüzün hiç bir renk kadar koyu değil
bil
senin yüzünde
kötü var
iyi var

granatam
susarak yalvar
bakışların kendine çakılı
bir kuyu susuz kalır

28.06.2006

BODRUM / YAŞI

Fahri Fıratoğlu

Grip

ne kadar uzak
yolların kıyısındaki
bir sıla taşıyorum
dünya kadarcık yerde
ne kadar ırak...

bulduğum samanyolu
serçe gözü
bu uyanmalar
gıldırıyor sessiz sedasız
nemli gözlü kadınlar tanıdım
yokuşbaşlarında
sonra bakıyorsun
nerden bulacaksın...

bunlar tanınamaz halde
kendilerini farklı kılma telaşı
sarmış miskal beyinlerini
tanınmaz halde...

nereye koysam kendimi
kandil kokusu üzerimde
nereye...

bu yüzden
iklimsiz kaldım
uzak değilim
gördüğün her mezar benim...

Fahri Fıratoğlu

Grus grus

göl iklimine
evrildi kalbim.

kimdi?
göl dikeninden
iki el kadar uzak
aynı şeyi bambaşka görür
farklı sesleri, aynı duyar
kalbim!

bu uzun a yaz
bu suyu kesilmiş sebil
bu kırık ayna taşı
bu yüz

bu hüzünbaz
göç yollarında yoldaş
yaralı turna, turnam.

kelimeler çaresiz
zayıflığımla anlatmaya

ilk çağ duvarlarında bir iz
seyrediyorum yüzündeki ilk mimikleri
ilk şaşkınlıklarını
ilk nazlanmalarını
ilk gülüşlerini
ilk çağ duvarlarımda seyir teraslarında

varsıllaşacak ruhun
anya da üryan
sen şimdi yaşamak giyeceksin
ellerin ekmek ve kan kokacak

her can terk edilmeyi tadacak
teselli kalsın
bu temiz bakış

merhamet cesurluktan
zalimlik zayıflıktan
cömertlik zenginlikten
cimrilik nasipsizlikten

pişman olacak ve unutacak değilim
bırakabileceklerimi bıraktım geride
bırakamayacaklarımla beraberim

yükselmiş bulutlarla geçmişim
ufuklarda genizyakan gençlik
büyür ki insan
büyütür çocuk.

Fahri Fıratoğlu

Gureba...

Sıcakla başlar...
buhar, nem, damla, yağmur
ırmak, nehir, deniz, okyanus
dörtte biri su içinde
çamura bulanana aşkına
İslan...

İslanmaktır yaşam!

Doğarken kan içinde
Yaşarken kan içinde
Ölürken kan içinde
Bulanıp kalan aşkına!
İslan...

Durmadan akan
Kirli

Temiz

Puslu

Soğuk

Sıcak

Su gibi
İslan...

Tebeşirdir, yazar
Teneşirdir, yıkar
Ve musalladır, kürsüdür o
Herkes önünde ip gibi
Ey cemaat!
Kendinizi nasıl bilirsiniz?

Nasılsa mevta varınca, Mevlasına
Nasıl olduğunu bilecek...

Şükelasıyız madem
Bu kadavrası bozuk
Bu ruhu kayıp
Nasipsizlerin
Allah bilir ya

sana kalan
İslan...

İslanmaksam yaşam
Bu gözyaşı sevinç
Bu gözyaşı keder mi kader
Ben yine de uslanmam...

Fahri Fıratoğlu

Gölce

kozasını açmayı bilir mi?
her kelebek!

bir turna tüyü
ne kadar ağırlık verir, yeryüzüne

taş suyu görünce anımsar mı?
toprak olduğunu bir vakit.

doğdun, şubat ay azında
ben birinde, sen on birinde
soğuk bir gece yarısı
kuytu sessizlik

önce;
cılız bir ses
sonra;
ışıl, ışıl güleç bir yüz

zihnimde tek hece; gül
dilimde bir kelime, Gölce!

O an!
şaştım kendime, âleme
geçmişe, şimdiye, geleceğe
sabah ezanına, kuşluk vaktine
tan yeri ağarınca
kış ortasında açan bir tomurcuk güle
şaştım, kaldım...

bir dirhem kalbinle
yaşarsan, yaşayacaksın
Rahman olanın inayetiyle

çevirdim yüzümü sana
yüzün; şimdi benim ilk alfabem
seninle herşeyi baştan okuyacağım
şimdi bu eski küllerimle acz içinde
karıp bu âlemi. yeniden yapacak
vakt erişince yeniden, yeniden yıkılacağım.

öyle yaşarım
hep yarım
hep yarın
ne yetti bana
ne yettim kimseye

hep eksik kalmak süsümüz
bunu bil en evvel-
sonra

oku!

önce kendini
tatları, renkleri, sesleri, yüzleri, sayfaları, şehirleri
bakarsan, göreceksin
en farklı sandığın bile
sana yabancı değil!

Kulun rızası hep ölü doğar
failini arama!

Kim ki!
çukurların en çukurunda
kibir, açgözlülük ve şehvet içinde debelenir

bil ki dilinde Allah olsa da kalbi şeytanla

kim olursa olsun!
kim ne derse desin!
nasipsizden, uzak dur!

iyi okursan; öğreneceksin!

herkes, kendi şeytanına kör
herkesin günahı kendine karanlık.

sev!
şevmek nefes almaktır
Özünde iyi olanı

Halikarnas 12.02.2012

Fahri Fıratoğlu

Güvercin...

Güvercinler düşeli evinizin
Sevgiler dayamış saçaklarına
Yağmur rahmet
Kar bereket

Ama sevgili
İnsana insan gerek

Düşünce uzaklara
Vefa gerek

Söz verince
Bak sözü tutmak gerek

Ömür harcanır
Bir çiçeğin nazlı salınışına
Ve sinema çıkışları yastık uçlarına
Harcanır belki bir söze
Ama söz değere denk
Ömre denk ömür gerek

11.01.1998
ŞANLIURFA

Fahri Fıratoğlu

Hamerba.

soğuk güneş
vahşi bakışlarla şen
ilgin, ilgin akan bahar
kışalara kalmış neşen.

renklerin içine yayıldı
beyaz
kirlenmeden dönmez.

zaman bozuk para
her yanı put.
puta tapan put...

bu çağın kurbanları
herkes kendi çağının kurbanı
ben bunları bir yerden hatırlıyorum.

yaslı bir hayvana yaslanıp
uzaklara bakmak var
bin yıl dursam
dem bu dem...

Fahri Fıratoğlu

Haramiler...

Haramiler sultası
Bulanık su
Ve işkence saatler...

Ne verdiysen sende
Ne aldıysan bende

Hercai sancıları gecenin
Sessiz haykırışlar
Ve sıcaklığı kalbin
Nafile ayazda
Solun çiçekler baladı...

Sonrası tufan
Bellek hasadı
Anıların cehenneminde
Araf gecesi
Kare, kare fotoğraf
Name, name söz
Ve hile...

Bozuk düzenlerin
Seyrüsefer akınları
Paylaşılması...
Güçlünün kazandığı
Gücsüzün elindeki
Gücün yegane simgesi
Paylaşılması...

Pay çıkacak
Herkese
Haykırdığınca

Sesin yankılandığı
Yükseklik tutkusu
Boşluğın uğultusu
Bal kokusu
Arı emeği
Krallar ve kraliçeler
Birde putlar yarattık
Bizi yaratanı
Duyacağız
Ama haramiler sultası
Şeytan pamuğu kulaklarda
Kalbine dön insan
enel değil, minel hak...

Fahri Fıratoğlu

Harmanlık...

boğuluyor balıklar
ve köpekler durmadan havlıyor
vakitsiz öten bir sürü horoz var
ve sokak geceleyin ürküyor gölgesinden
soluyor pulları denizin...

bir suratla yirmidört saat
bir suratla ayna
bir suratla yaşamak nasıl şey
anlaşılır olmalı ölüm
yaşama rağmen
değil...

sazlıklarda yaban ördekleri
örümcek yumurtaları
ve çatlıyor tercihler
her yana yamanmış
her taraf işgal altında
her yanı yangın
her yanı su
ve kül...

mezarlıklarda huzur
musallada uyku
bu mudur niyaz
kiblesi gönlün
tufanı ömrün
her taraf o kadar sessizki
zerrenin havalanışı
ve havanın ağırlığı nefes alırken
her taraf o kadar sessizki
biraz sonra kıyamet kopacak...

halı karı nas
13.01.2008

Fahri Fıratoğlu

Haymatlos...

yoktur senin gözyaşların
ve yakanda silkelenir zaman
göz bebeklerinde
kara bulutlu ufuklardan
arta kalanı paylaşmaktır
aylak martıyla...

uzak denizler
kara adamları ve ömürleri
yerlerinden saymakla

insan ucuz mudur
bu kadar insana

mızrak ve füze arasında
özel mülkiyet
sınır, kanun vesaire
biraz daha insan
olalım diye
ama nafîle...

kemiksiz suratlar
kuşlara tarih yazdılar
yazıyorlar

ürkekliğı olmaz
fitına kuşunun
anka marsa inmiştir...

Fahri Fıratoğlu

Hazen...

turunç mevsim
limon, kaysı, portakal
yeni dişleri çıkmış gülümser
çocuk ağlamış, güler
dikenli güller...

masmavi gök
bembeyaz bulut
sevgi dolu gözler
güzel.

şimdi geçer simsiyah
tenekeli sokaktan
takırdıyarak topukları
şimdi geçer

hazen!
herkes irtifa kaybediyor
herşey türbılansta

bak dinliyo mu!
üstüne bişey almadan çıkma...

Fahri Fıratoğlu

Hicran...

bir ismi olmalı
her şeyin!
saçlarındaki koku sayıp
gülüşündeki hüzne yorarım, yorarım...

kendini onayamaz bazen bildiklerimiz
bunu bilmediklerime sayarım
oysa her ırmak akar
bir kaya olur yürek
akışın hızına karşı
bundandır un ufak oluşu
ve her zerresinin kendinden kopup
belki kendini buluşu!

çün her zaman bir zerredir varlığımız
evrende mishak misali güne karşı uçar
bu sırra vakıf olur özde aşıklar
kendine bir evren kurar!

işte hicran
bu ayrılığın hikayesi
bir çocuk son umudunu kaybeder
insana dair!
sessizlik ve şaşkınlık!

hicran...
siyah beyaz bir hikayeye
biraz renk kattım
ilk suç ve korku
aşağılık ruhların tımarında
ilk firarın faili
ilk çırpınma
varoluş sancıma...

01.08.1989

Fahri Fıratoğlu

Horasan...

gerçeğin gözlerini bağla
sabaha uyanmıyor
geceye uyanacak acılar...

yaşama değil
ölüme sunulacak insanlar

gerçeğin gözlerini bağla
güzellikler ertlenecek
çirkinlikler öncelikli...

herkesin sıkacağı bir mermi
bin nefes olsa da bitecek
masalların çağı
kanla sulanarak geçti
kitaplar yazıldı
yakıldı...

bohçasını aldı bir yüzyıl
peşine takarak binyılıgördüklerine
hayıflandı homerin tanrıları
artık onlar satırları atladı
ekranlarda harcanıyor...

insanlar yaşama değil
büyük yalan
ölüme saygı duyuyor...

Fahri Fıratoğlu

Hovardam

Berduş diliyle
Peltek, peltek şarkılar söyler
Efelenen bileklerinden, sarkan ruhuyla
Bilginin kaosundan
Epik dizeler okur
Kıvrak ve nazenin omuzları
Taşır dünyayı, şal niyetine şal gibi
Ve alev alev yanan gözleriyle tutuşur gözler
Ve yüreğinden taşan lavları
Hangi yüreğe dökse amansız, yangın
Hüzün, hüzün dökülür sesler...

Hovardam
Ben senin
Saf ve duru haline hayran
Aynanın önündeki ne dese yalan...

Ali midir kavlimiz?
Evladı kerbelayım!
Ahfadı fatihan
Ve kim bilir kaç asırdır isyanda kavmim
Doğrunun önünde dik durur
Gerçeği söyler...

Söyle
Allahın zar atmadığını kim söyler?

Kedi beslersin, narin ve naif
Ve kavga adamlarının sevdiğisin
Kocaman yüreğinle senin
Kadife gibi sesin
Pencerenin pervazında, yaban güvercin
Balkon diplerinde çiçek beslersin
Konuşursun güllerle
Bir damla boyanın haram sayıldığı yüzünde
Ben sadakati ve fedakârlığı
Bir de sevdayı seçerim
Dilinde yalanı ve bedduayı aramak boşa
Sen bir kere sevenlerdensin
Ve sen bir aşka değer
Bir ömürle bedelleşirsin...

Hovardam, berduşum benim
Sol yanımda ki uçuşan hür kuşum
Dağ zirvesinde boy veren kardelenim
Allahtan durmadan dilediğim
Ve şeytandan uzak eylediğimsin

Her şey senle güzel başlar
Ve seninle anlam bulur bende

Hovarda...

Yeruşalim kızı
Günahını taşır boynunda
Vebalin benim
Kanım helal yoluna...

Oysa bilmelisin
Dicle'de sur önünde
Hayyamdan kalan şarapla, günü karşılayan gözlerim
Orda hırçın Karadeniz'in, yavuklusu Marmara'ya aktığı yerde
Döker yaşlarını ezgili ve kendinden emin...

Her sürgün seni taşır bende
Her memleket senin sinende
Sana yaban kalan
Varmamıştır kendine.

Hovardam...
Yeruşalim kızı
Boranlarda yanarım, yangın içimde
Şana kavuşmak değil murat
Ölebilmek, dizlerinin dibinde
Kavgamın ve sevdamin kızıla kestiği
Araf önündeki çıldırtan gece...

Hovarda
Yazık...
Harcama kendini üç günlük gülüşlere
Yine de yürek, senin yüreğin
Var istediğin yere

Van Gogh'a ve onun hayal kırıklığına ithaf edilmiştir...

Fahri Fıratoğlu

Hürmüz

kelamın ilmi kaos doğurdu
yoğurdu insan toprak ve kanla
bir burç inşaa edildi kızgın tanrılarına
yeruşalim kızıl bir ateşle çalkalanır
bir huzme güneş yanığı
biraz tuz ve okyanus kokusu
et ve tüy kokusu
ve uyandı yeni çağın baharı

tahtında ölüm mertlik mertebesi
bir kez öpmek için seni
bedenim ve ruhum yıkandı
masumların kanıyla
adalet korur vicdanı
o yağma ve talan altında
korkunun silgisiyle
erdemler sindi bir köşeye

Ey hürmüz
çık ve gülümse aleme
ateşi, suyla
soğuşu sıcakla terbiye eden

Sen, başımı dayadığım musalla serinliği
ve huzur dolu sesleri petranın...

Fahri Fıratoğlu

Hüseyin...

üçü bizim
biri onların

biri büyüdü kanına boyandı kerbela
ah o kan, o kan hala akar...

biri çocuktü düşleri vardı
gece hazırlandı yasası
şafak olmadan kuruldu sehpası...

biri o kadar zalimdi ki
kendi kaosuna davet etti şeytanları
ve asıldı dünyanın not defterinde...

biri yarın Abc nin başkanı
ilk siyah başkan...

Bir hayali var.

Fahri Fıratoğlu

Işığım...

Damağımdaki kekre tadın
Gözümdeki bulanıklığın
Kulağımdaki uğultunun
Elimdeki karıncalanmanın
Burnumun kokusuz kalmasının
Sebebi hikmeti!

Söyle seni nasıl yazayım...

Baharları dallardan indiren
Ne rüzgardır ne güneş
Anladım ki vazgeçme hali
Her şeyden başta bitiriyor, her şeyi

Öyküsünü, yazarak yaşayan
İşte budur, şairin hali
Yani sıkıcı ve sinir bozucu
İrade diye haykıran
İşte irade sende...

Akdenizde mi başladı
Yoksa egemiydi
Homer nerden bıraktıysa oradan mıydı yoksa

Bir nehir kurumuştu
Yatağında ölü balıklar
Denizden tuz kokusu getiren rüzgarla kavruluyordu
Her şey makul ve olağandı
Oysa bir kabuk yaradan kalkıyordu...

Kahramanı olan masallarda kan var
Bu yüzden kahraman aramıyordu
Ama her insan
Biraz kan, biraz meni, biraz gözyaşı değil midir?
İşte oradan geliyordu...

İnsan bulunmuş olanlarla
İnsan olanlar arasında
Koskoca çizgilerle bir dünya
Siyah elde, sarı kafa derisi
Sarı elde, siyah kafa derisi

Müslümanın eli hristiyanın gözünde
Yahudinin eli ikisinin de gözünde
Ya da ikisin dört eli yahudinin gözünde
İbrahim işinde gücünde
Ve dilinde...
"Allah "
Ne senin inkarınla kaybolur
Ne senin ispatınla var olur
İnsanoğlu dinle!

işte bu minval üzerine...

Yalan yazılmış ve tahrip edilmiş
Tarih kitaplarının
kanlı sayfalarında
mürekepten kahramanlar fıskırıyordu
bazıları betondular, henüz...
bazıları toz oldular...

ibrahimden, muhammede
ortadoğuda put kırmaktan
peygamberler yoruldu

Allah vazgeçti helak etmekten
Ve peygamber göndermekten

Putu tapan, şeytan soytarıları
Bıkmadılar put yapmaktan
Ve daha kötüsü ona tapmaktan
Ve Daha da kötüsü Allaha bile, puta tapar gibi tapmaktan...

Böylece...

Seni sevdim ben
Rüzgar vurur, dal titrer ya
Yağmur yağar, toprak kokar ya
Kar yağar, için üşür ya
Bahar gelir güneş doğar ya
Yaz gelir doğa çoşar ya
İşte öyle
Yani seni sevmem doğaldı
Demek istediğim
Sevdim seni ben ve bu olağandı...

İçimdeki hormonlara yorma
Çıplak rüyalar görmeyeli çok oldu
Ergen aşklarımın güldü ve soldu...

Sıcaklığın, yaban yanıma vursa da
Sesin kulaklarımda yankı bulsa da
Damağımda biraz kanın olsa da
Ellerimde sıcaklığın kalsa da
Burnumda kokun iz bıraksa da
Vazgeçilmez olmadın, hiçbir zaman
Ve kendimden vazgeçecek kadar, hasta
Olmadım hiçbir zaman...

Ama güzeldi yine de, hatıralar
Bütün karanlığımı silen, ışığın güzelliği
Serçeye dönen kalbim
Düşünmekten uyuşan beynim

Ve muhteşem yıkılışım...

Ben bir şeyi sevdiysem
Onu o eden her şeyiyle severim
Onu var eden her şeyi severim

Ve

Senin, öte kalan yanın
Yediklerinden sonra kustuğun veya sıçtığın değildir...

Senin öte kalan yanın
Düşünce kalıbına sığmayan ve giremeyen değildir

Senin benim bahsettiklerimden öte kalan yanın
Yaşayamadığın ve yaşatamadığın değildir

Bütün bayanlar bayağı dese de birileri
Ve buna inanmam için, ortada bunca sebep olsa da
Bu bile değildir...

Yangından sonraki kül hüznüdür.
Sen bir şeyi tükettin
Ben bir şeyi yaşadım farkıdır...
Tüketmek haz verir...
Yaşamaksa eksiltir biraz, çünkü karşılığı ömürle ödenir....

İşte
Her hastalık gibi
Bu da geçti
Bünye artık daha güçlü...

01.11.2006
bu şiir 6 ay da altı ayrı şehirde yazıldı....

Fahri Fıratoğlu

ışk ve Fahr

aşk keskin
limoni derinliği
vahşi ve üryan

yalnızlık derinleşir
ve düştükçe sonu olmayan
Ah sonu olmayan

insanı etten kemikten
saymam!
intihardır delilim
ya da müzmin melankoli
yakınındaki ve uzağındaki

salçalı ekmekleriyle
uçurtmaları ve sapanlarıyla
patlak topları
ve telden arabalarıyla
misket gözleriyle
kirli elbiseleriyle
insanı beşikte ve tabutta
etten, kemikten saymam...

bazen bir saniye geçmek bilmez
görecelidir zaman
zamanı saatten azade saydım
bu yüzden tarihlere aldanma!

soluklandım neşeyi
gülücükleri
bulandım neye dokunduysam
bunaldım bu durmadan biten hayatlardan
herkes kendinin yabancı
kendine yalancı

sonra unuttum kırılmayı
parçam saydım denizi, dağı,ovayı
puştı ve namusluyu
parçam saydım
güneşi ayı ve donmuş gezegenleri
sönmüş göktaşlarının ışıklarını
tıpkı sol yanımdaki boşluk gibi
sönmüş ama ışığı hala baki...

Fahri Fıratoğlu

Izdırap...

Merdiveni dayadım göklere
Ve kuyruğunda yaşadım uçurtmanın
Her ölüm ve doğuş
Ses vermeden düştü anlıma

....
Kâhramanları olmayan masallar gibi
Ayağı kırık düşlerimin
Bir damla su ve kan

Gecenin sabaha düşen gölgesinde
Ellerinde başakla doğanlar
Öldüler ikindi, bir saman alevinde...

Kuşları uçurdum
Beyazına sevdalı
Siyahına sevdalı
Mavisine sevdalı
Kuşları uçurdum
Hepsi göklere
Hepsi kırlara sevdalı

Sonra damladı kan
Gözyaşı
Ve eksik ihtişam
Devasa kanatlı bir anka
KONU RÜYAMA
KONU GERÇEĞİN ONULMAZ YANLARINA

Selviler ve kayınlar
Siyah ve matem taşıdı yaşlı gözlere
Mezarlıklar içinde, unutulmuş heybete

Tükendi başlamadan
Ve ötelendi sesler
Bahar sayfaları
Ve yaz dinginliği
Huzur ve serinlik
Ve ötelendi
Her şey
Bir buğulu bakışın sancısıyla
Ben ötelendim...
ve
Her gün yas tuttum
Ölü doğuşuma....

Tabut
18.09.2006

Fahri Fıratoğlu

İdea...

bazen içime sızan
bu nefret dolu bunaltı
yaşamın çirkin yüzüne
bakışımındandır...

iyi bakan iyi görür
iyiye bakan iyi görür
kopacak her şey koptu
görünen neyse
algı o

Fahri Fıratoğlu

İhtimal

bir ihtimal gülebilir sin
kapıyı çalman
bir şarkı sözlerinde
veya hut cephesinde yaşamın ve güneşin
yağmur damla lar ın da
asi l ruhundan akarak
bir ihtimal ağlayabiliriz
kendi ucuz aşk hikayemize

sonra herkes kaldığı yerden...

bir ihtimal ağ layabilirsin
oysa ki gülümsemek senin yüzünün hakkıdır.

geldim bir şehir
tüm büyük şehirler gibi insan çöplüğü

kokuşmuş bir dünya vardı ben geldiğimde
dedim ki nasıl bir suç işledim anne karnında

atlara ve aslanlara terbiye veren insan
ah insan!

matematiksel ifadelerde bulundun bana
kendimden üçüncü çoğul,,,
boğuldum kendimde " " " "
edebi küfürler ettim kendimden

ne çok yaşa (mışım (lan.)

Fahri Fıratoğlu

İkarus...

yazgısının önünde koştı
bundandır saçları önüne savruk
bundandır teni tuzlu
...dili kekre

acı bir hece gibi
evladını koklamadan ölen annenin dilinde

kağnıda doğup
metroya niyetlendi
yadırgamaz yerini

tepelerde ya kar ya buz
teplerde yeşermez bile ot
ovanın sıcaklığı gibi
bundandır gözleri nemli

güneşi sevemek ayıp değildir
karanlığa teslim olmak kadar!

Fahri Fıratoğlu

İnsan...

İnsan...

şafak vaktinde uyur
elinde çiçekleri
güneşe yaklaşıyor
buhardan elbisesi

söz diziminde
ekseni kesmeyen sancılarla
her merhaba bir elveda dostu
bir karış toprağın getirdikleri
bir karış karış toprağın götürdükleri
bu minval üzere yaşam
yüzlerde saklı gizli
ellerde aşikar
ışığın kırılması

doğa her zaman aşikardır. Aşinalık bundan, en değerli şey insan ve en değersiz şeyin tanımında insan. Bunu belirleyen insan, belirleyen insan...

22.09.2006
Güverti

fahri fırateoğlu

Fahri Fıratoğlu

İntron

Kendi değildi insan ötekinden önce
Kıvılcım, demirin suya ve örs'e yaslanması
Yas tutan ağıtçı kadınlar
Erkeklığın savaş bilmi karşısında acziyeti

Sizin arsunuz kendi kurbanını arıyor
Yoksunluklarla besleniyorsunuz
İhtiyaç bina ediyorsunuz
Keşke babanız doğmasaymış

Şimdi sıra kimde?
Acının ve sevincin gri ikliminde
Yağmurun ruhu ve bulutların kucaklaşması
Şimdi kim yaslanacak, yaşlılığına!
Mezarın ve saltanatın.

birkaç kez doğurdu kadınlar
Ve öldürdü erkekçe
Birkaç kez sevdi ve eksildi
Eksildi ve sevdi
Birkaç kez

Kurumuştur kan
Akik taneleriyle nar
Her tek hem tane

Sizin bütün hikayeniz
Bir varmış bir yokmuş...

Çam kokusu
İyot kokusu
Dağ havası
Benimdir!

Siz uzaktan ne kadar da güzelsiniz.
Bir bilseniz.

14/12\2015

Fahri Fıratoğlu

İrad...

irad...

Dam kuran
Din kuşanan
Dil konuşan
hayat oyuncularını

renklerin güneşte yıkanan
ten şiirleri
eski sabah serinlikleri
yıldızlarla barışık sema...

düştük karşımıza çıkan tüm uçurumlardan
insansı soluklarla uyandık
amma yandık!

Âmâydık
ışksız ve renksiz
şekilsiz
Yok değildik
Var olmadık
tekil kişi hiç değildik
olmayı şeytana dost bildik.

ruhunu arındır dostum
karanlıklarda
bunca kiri kaldırırmaz ruh
bayrağımız gökkuşağı
vatanımız dünya
biz canlı ve cansız herşeyiz

biz vandal biz masum
doksan dokuz ismin
tezahürüüz...

Marmara 19/06/2009
Karanlık Denize ithafımdır

Fahri Fıratoğlu

İsyan...

uzan sızım sızlayan
yaralarımā
bir armağan gibi sunulana
yok isyan
ama uzan
yaralarımā...

bir kehanet sanılmış
uzak diyarlarda
paramparça alemim
savaşında elin
barışında elimin
bir sığınak bahşeyle
kem olandan nemasız.

dururum bende
yıkılsın dükülsün
dururum öylece
giden benden
kalan ben
badesiz saki
yarensiz yar
ve yarasız yara
benden kalanları
ey avuntu vermeyen
sen parala...

divane kaldım
devrinde gönlümün
bi çare kaldım
mazlum da zalimde ben
bakarım
ufuklara
karalı beyazlı yazgılara
yağmurunda ıslandım
güneşinde kavruldum
karında dondum
rüzgarında savruldum
mevsimsiz de bulundum.

bana beni sunan
bütün nemasızlara, namsızlara
arsızlara
yoktur şükürüm, teşekkürüm...

Fahri Fıratoğlu

İz...

İz...

kalbinden sarkan acılı kan pıhtısı
kopamayacak kadar sağlam
çürüyecek kadar eski

gökyüzü sığınağıdır gözlerin
çirkine tok...

kendi ruhunu avutmak kadar sıradan ne olabilir
ne olabilir ki insanı ayrı kılan
arama!
hepimiz bir olmasak
ve ellerimiz aynı günaha bulaşmasa
burda işimiz ne

ademden ve havvadan koştuk biz
yinede kalp kalptir
ister süveyda olsun üzerinde
ya da talan olmamış gül bahçesi
üşenme
ve utanma
sev
kuru ve eski bir kan pıhtısına bile düşünse sevi

01.01.2000
BURSA

Fahri Fıratoğlu

Jahbulon

fiyakalı laflar etti
birçok çağın ve putun
kendi yüzüyle kanadı

kanadını açan sevgi
sevgiyi gömen sahiplenme

güvercin besleyen az insanlar
onlar alışkanlıklarıyla esir eder
güvercinler diyorum sizi esir eder!

yeryüzünü yalıyor nefesi
paranın ve şehvetin
yer altında boy verir tohumlar

ben sizin olmakla
ben bizim gibi olmakla
ben, ben olmakla yaralandım bir kez
zavallılar!

açıldı ve aşık oldu
unuttu yükselmek için
gizli unutkan
bu yaranın öznesi

sarılmak nedir?
sarılmak ne demek?

gecenin solduğu
güneşin karardığı
çok zamanlar oldu

loveinn
11.02.2013
22:59

Fahri Fıratoğlu

Junge...

yıkılan duvar
ve yakılan tablo
kırıldı camlar
esiyor gerçeğin rüzgarları
ve fena halde ıslağım...

ıslık çalarak çığırdım
bu yaşamaklık benim
harcayacak benliğim

çiçekler nefis koktu bu akşam
hava sıcak ve az nemli
denizden esiyor iyotlu bir esinti
en sevdiğim müzik
yırtıyor karanlığın rengini
yoksun ve kal orda

seni unutmadım
ki kendime düşmalığım bitti...

en yoğun çarpışmaların içinde
buluyorum kendimi
kaldırmaz çünkü hiçbir midde
bunca kabalığı, kalabalığı
Aynadaki
sana yabancı
yaban en çok sevdiğin, sana...

uçurum kokusudur
sinmiş ruhuna
ürpetir

yalnızlık tadıdır
ellerin
üşütür

ölüm korkusudur
gözlerin

ne yapsam bilemem
ne yaptım bilmem

bilemem...

ağlarını örmüş
maharetli bir örümcek
beynimin kıvrımlarında
bu çaresiz sözler
hiç mi anlatır

bilemem...

Fahri Fıratoğlu

Kaamos...

kusuyor geceli yıllar
menşei kayıp
kendimi fırlatıyorum
kara deliklere
ki kosmos saygılıdır gerçeğe...

ey millet
bedava kuyruklarında
avanta da vurgunda
ve dahi kovucular
kaşınıp duran millet
kaşayanlar...

nedir kendine ettiğin senin
bir delikten, bir deliğe
uçuşan hayatların
trajedisidir tüm bunlar...

şimdi hazırlan yıkıma
ucuz hayallerin
kelepir gerçeğinde

olmayan yollara vur
o bilmem kaç kiloluk cesedi

Fahri Fıratoğlu

Kadavra...

şavkım gecede
izli süylenceler
kımız ve talan

renkli baharım
beyaz kışım
solgun güzüm
ve yazım
ki yazım...

çocuk
düşme yakamdan
bu çapraz puşt heyulasından
seçeneksiz bir ömrü
ziyan ettik
yanlız ve karanlıkta
bırakma beni
çocuk...

Fahri Fıratoğlu

Kafes

Alevim yakarım diyen
Daha büyük ateşlerde yanarsın
Nice büyük ateş olsan
Yine sonun kül senin...

Bir dikenli dalım diyen
Toprakta dirilir, güller açarsın
Hazan gelse, solsa dalın
Yine sonun gül senin...

'Bağ-ı dehrin hem hazanın hem baharın görmüşüz
Biz neşatin da gamın da ruzgârın görmüşüz '

Sözlerinin Şairi
Büyük Usta Nabiye....

Fahri Fıratoğlu

Kafilenin lanetlisi...

Kafilenin lanetlisi
Duygulara, yaralara dem vuruyor
Esrik gözleriyle boyanmış, kana ve mürekkebe

Tozunu yüzüne çarpan boran
İçinde kimdir kalan!

Pörsümüş umutlarla zamana gem vuracak
Diri düşlerinin kalbini kanatacak
Daha mı parlak olacak gökyüzü
Ve ay daha mı erken doğacak
Dişleri daha mı az acıtacak, yaşamın boynunu

Kafilenin lanetlisi
Duygulara, yaralara dem vuruyor
Esrik gözleriyle boyanmış, kana ve mürekkebe

Okyanusa sevdalı sözleri
Kimdir fısıldayan!

Aşkı sömürüyor
Nerde yarattığımız bir güzellik bulsalar
Gölgeleriyle çöküyorlar üstüne
Düşündükleri iki oval delik
Beyinlerindeki kara delik
Ne versen yutuyor, insana dair
Aşklarımızı sömürüyor / lar...

Ki son kalemizdir geçen bin yıldan kalan

Çağının saçlarında uyanmış
Vebalı ruhlarıyla
kötümcül dilleriyle
Şen şakrak kahkahalarıyla
nasılda yapışıyorlar lekelerle

her insan, ressam dilinde leke...

muhteşem görselliklerinden başka
eğlenceli sunaklarına kusuyorlar...

sonbahar yapraklara biniyorum bende
elimde kalan son dirençle
okyanuslara açılıyorum, kederle

Kafilenin lanetlisi
Duygulara, yaralara dem vuruyor
Esrik gözleriyle boyanmış, kana ve mürekkebe

Batalık içinde lekesiz bir düş
Kimdir kuran!

Her söz tekrara düşer
Dilde kesik, kesik kanayan
Yazıya kara çalan...

Romantik duygularını
Hormonlarıyla besleyen
Zar edebiyatçıları...

Kumara bu son vedam....

Fahri Fıratoğlu

Kandil...

Eksik günler
Bir damla Rahmet, uzak...

Şimdi, kıyısında şehir
çöp molozlarında, bir resim
Herkesin bildiği sır

Alt benlik
Soğuk şafak, güvercini

İstemek şimdi, tanıdık bir sıcaklık
Zul kabul edilebilir
Buz tutmalı değil midir?
Bu köhne, lanetli ten!
Ten de can
Can da canan
Canan da riya
Kaza muallak, Kader mutlak

Acının ve sevincin
Damıtılmışı
Ah riya
Olmayan bilinir, görülmese
Olan görünür, bilinmese de

Evraklarda yazılır, her şeyimiz
Biz olmasak da o yazılar
İnsan kurallara hapsedilir
Vurursun zinciri esir!

Ya Hak!
Sır olan öyle, sır kalmalı...
El kabul

Ah Nur
Ruh, Beyin, Kalp
Karanlıkta, usandım...

Fahri Fıratoğlu

Kayıp...

bellek yangını
kayıp atardamarlar
boşlukta devinen sır
kahve telvesinde dinlenen
bir naçar ömür...

sakat gezginim
zirve süvarisi
gölgelerle dans
seslerle uyku
bir yalınlık
ne yana dönsen
bırakmışlık...

uzun bir inziva
ve tutuklu düşler...

zaman meftumu
ne yana işler
sesi bile yok
körelmiş duyular
anıların cehhenminde
sefil bir ömür
yazmaya değmez
öyle uyuşmuş ki
sinirler felçli
bir beyine kaldı
yaşam sinyali
o da binbir oyun eder...

yemek ve uyumak
bazen can göstermek
bir kapı sesi
bir ayak sesi

o rüya gibi yağmur sesleri
gök görlemeleri...

ağlıyor bir başına
gülüyor bir başına
konuşuyor kendiyile
kızıyor kendine
seviyor kendini
yaşıyor kendiyile...

bir suç işledi
doğmaması gereken yerde
doğdu...
yaşamaması gereken yerde
yaşadı...
o olmadan
olanlar...

ten kimliği
ruh kimliği
ses kimliği
o olduğu an
sessiz ve görüntüsüz bir kabulle
olumlandılar
insan kimliği en alta boğuldu...

çözümlemeler çözmüyor birşeyi
çözüyor benliği
bir hücre
tabuttan biraz büyük
canlı ölüm...

Fahri Fıratoğlu

Kendiler...

iki kedi gördüm
siyah ve beyaz
siyahı; simsiyah
beyazı; beyaz mı beyaz
hasır sepet içinde sarmaş, dolaş

karındaş, alemdaş...

kahve kokulu
sessiz, çok sessiz; oda, o da
sobada yanan odunların sesi olmasa
yağan kar sesi dinlerdim.
dinlerdim. toprakta tohumun çatlamasını

Fahri Fıratoğlu

Kendine...

kendine döner insan
nereye gitse, kendine
menzil ne kadar uzak olsa bile

uçurumlar cezbeder yalnızlığını
çöller durak olur gözlerine
bir yaman seferdir düşen ömrüne
varacağı kendidir, vuslat kendine...

her harf kendiyle başlar, biter kendiyle
ses semada, yankısı seda
adım, adım koşarsın kendi sehpana
doğdun ve kalmayacaksın dünyada
her nereye gitsen
ve kansan kime
dönüş yine bil toprağadır, toprağa

ezberinden geçer, günlerle gecen.
ruh uslanır bu bilmecedен
tekerür eyvah, yine tekerür
tecrüyle kafidir, dillerde sükun
ne kadar anlatsan ecrin kendine
duymayan kendindedir, duyan kendinde

mabed
12.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Kezzap...

Kaldırım taşlarım
En gizemli rüyada
Bir akrep sin, yelkovanla dost

Ufukta bir şey yok
İnce bir çizgi
Hepsi bu
Şimdi kime çekilecek o çizgi
Kim hak etmek için harcadı her şeyi
Ufukta bir şey yok
İnce bir çizgi...

Dünyanın yalanları
Hayatın esrarı
Kelimelerin gücü
Susmanın endamı
Nedir aradığın
Hiçbir anlamı yok
Gerçek, ne kadar acı olursa, o kadar iyi
Sadece gerçek...

Dergâh yangınları var
Mum kılıklı ucubeler
Etrafta bez, kir, ip, kan
Allah dostlarına zulüm
Anladım sürüyor, ölümden sonra bile
İşte sana insan
Alinyazısı bulunan
Meleklerin secde ettiği
İnsan, bunlar değil

İyi ve kötü
Işık ve karanlık
Ateşe
Su
Toprak
hava
hepsinin alacağı var

Fahri Fıratoğlu

Kıvam

Soluk sayfalar
Olmamak için okunan
Çocuk bisikleti
Çocuk gözleri
Çocuk saçları
Evlat kokusu
Okundu...

Yağmur ve gök gürlemeleri
Göz yaşları ve Yürek ses es e...

Nasıl da karanlık
Nasıl da
Nasıl

Bir uçurum ki bakışların
Kırpiklerinden tutunurum yaşama
canım acımaz
canından az

Çıkalım bu ayazdan
Şıcacık nefesine sarılarak
Çıkalım
Hadi Çık

21 Şubat 2016

Fahri Fıratoğlu

Komorebi

Kızılığıyla tan
Şehri boyuyor
Şehir boğuluyor...

Biraz sonra hayaller gerçek olacak
Gri maviye dönecek...

Eylül serinliği
Yalnızlığı öğrenemedin

Kuşlar göçecek birazdan
Bütün mevsimleri dünyanın
Ne güzel...

Ân diyorum
Anla diyorlar
Anlamıyorlar
Anlamasınlar...

Kış kapıda
Umursamamak artık erdemdir.

Fahri Fıratoğlu

Koşulsuz...

Koşulsuz...

Zamanın yedeğinde, var olmuş
çakır, çakır sulara yankısı
ezeli ve ebedi
dilin en kuytu köşesinde, gerçek
duyumların hepsi kör, sağır
anaç feryat figan, sakınır
ateşten zırhlara sarılır
renkler gibi aşık beyaza
mahcup, kırgın eşaretli tam sevda
onurlu kalmak uğruna
gururunu harcayan, kara...
ikinci çoğul kişi gibi kurulmuş, ortada
zehir gibi felç tesirli
su gibi ferrah ve yaşamsal
kendinin, ötekisidir şimdi
bu yüzden bağbozumunu bekler, yüreğinin

zaman onla başlar, bana göre
tarih onu anlamak için okunur
felsefe ona yaklaşmanın tesellisi
ayrılıkların celladı o
o kavuşmaların sımsıcak anlamı
bulamayacağımdır benim
o yüzümde gülücük
o gözlerimde saklı hüznün
kendimi içinde kaybettiğim
var ettiğim kendimle

21.09.2006
Güverti gölü

Fahri FIRATOĞLU

Fahri Fıratoğlu

Kovalent

Öğrendin çırağın elinde heder olur her Şey!
Baktın, karanlığın aynı bütün renkleri
Mıknatıs gibi çektikçe günahlar
Ve kötücül ruhlar haklı kıldıka suğu
İlerle kainat geniŐliđinde bu yolda
Merkezi yok, sınırı yok!
Yok!

Bebeğin ığlığında gizil tüm notalar
Ana Sütü içinde, bir damla baba kanı!
Yrr bir avuç toprağa; yrr...

İnsan ruhsatsız bir silahtır
Ehliyetsiz ebeveynler elinde
O masum, o canavardır...

Şimdi üç adım geri ekil
Ve sus
Bunca vahşet ve merhamet
Nasıl barınabilir aynı ruhta?

Şimdi iki adım geri ekil
Ve anla
Bunca utanç ve gurur
Nasıl sulta sürer kalpte?

Şimdi bir adım yaklaŐ
Ve anlat
Her an lme bunca yakın
Her an bunca bencil ve kötücül
Nasıl olabiliyor!

Kabul ve İman ettim
Her insan suçlu doğar
Ve öldüğü gün ispat olur masumiyeti!

İçimdeki canavarın zaptı zor
İçimdeki insan kan, revan
Ey bakınca ruhuma akan güzellik
Af edebilecek misin? sebep olduk!

Adalya
18/11/2013

Fahri Fıratoğlu

Körebe...

kehribar gözleriyle
kızıl bakışlı
güneş
rüzgarlarla
tufandayım yaprak, yaprak...

konforu bulan medeniyetten dem vurur
ve bulmayan ezik kahırlı
bulmayı düşler...

sevsinler arayanı da bulanı da
ben arıyosam, bulduysam beni de
üç maymunu oynayanı sevsinler

yalan ve yuvarlak değil
vahşi insanların dünyası
kendini size ait hissedeni
s...ler

Fahri Fıratoğlu

Körük...

başladım ermeye
gönlümü
büyük soytarı
ve şölenleri gönlün
yerçekimine...

buzlandı yollar
şimdi ne yana dönse kazalı
ne yana dönse bela kaygılı
bende bıraktım kendimi
görmeyeceğim

kör dövüşü
fena pazarlıklı
yeniyetme heyecanıyla
ben can acısıyla
şaşkınım
bu kırılan kalp benim mi
bu benim yüreğim
parçalanmış duran

selameti
susmakta ve sabırda
sebbata arıyorum
annemin elleri uzakta
ve inanılmazım...

Fahri Fıratoğlu

Kurban.

her yer ıssız
uyuyan kaldırımlar
hiçleştirdiniz
hepleştirdiniz
sizsiniz...

oysa yağmalı yağmur
pervasız
kanatsız düşmeli
yolcular ve yollar üşümeli

rüzgar
sert ve gaddar
vandal bir iklimde
sarmalı beşikleri

yıkıntılarında gençliğin
ihtiyar elleri dolaşmalı
çatlak ve aşınmış

kaleleri insanın
vicdanınca güçlü

ve şımarık özgür ruhlar
despot ellerde kanatsız kalmalı
karanlığa kapanmalı
bin taneyi, bir taneye
bir taneyi, bin taneye
harcayan hayat
ya da cellat

bu gerçek
sokaklara kalmış köpekleri ve kedileri
birde beni
hem de nasıl ıslatır...

Fahri Fıratoğlu

Küçe Işığı...

yabancınızım, çok üstelemeyin
ruhumla vücudumun ayrılık gecesinde
hece, hece belledim bunu

kirden ve pastan arınmak değil
saflık hayali
bir damla suda akislenen
boşalan bir bedua gibi

zor değil harelenen yüzlerde
menem acıları dikizlemek
ve bir gökdelenin tepesindeki göz
bulutlarla uçağın sevişmesi gibi
ya da sokak lambasının yalnızlık senfonisi
hem de lambasını kırmış piçin biri

gözlük rengiyle evreni kucaklayan
bir defin ticareti yapan
yıkama da dahil sonuca
kez be kez üfürük bulmacaları
karşı şeritten gelenler
kör ettiler gözümü

orda ortadoğuda bir miskin köylü
ve Avrupada bir norveçli balıkçı
Amerikada beşinci cadde serserisi
Afrikada kabile şefi
sesler ve gerginlikler

bu şiir, cadde lambama...

Fahri Fıratoğlu

Külhane

Rahminde yaşarım dünya
merak içinde, doğmayı bekler ruhum

Esaret bu
koçaman bir yanılsamadır özgürlük
değerleri sürekli tedavülden kayan insanlığın

ben diye bildiğin, her şey yansıma
başka yön yok, aynadan başka

kurallar, kullar, kul lananlar

isim sahipleri
isim koyanlar
yıldızlar ve yıldız gibi kayanlar
var olamayanlar!

galakside yerimiz dar
gezegenimizde biraz yaşıyor
sınırlar çiziyor ve düz enler kuruyor
en varlıklardan başlayarak hak dağıtıyoruz

cumhur a hürriyet
halk kurtaracak
hak dağıtacak
kahramanlar arıyoruz

prezentabl ve romantik olması
tercih sebebi

Fahri Fıratoğlu

Labirent...

güz yanığı tenlerde
modası geçmiş bir boya
gibi tutndu yaşama...

bir ağacın dallarına
sinen bir öz
gibi sindi damarlarıma...

evren büyüktü, sonsuzdu
ve ışık belirginliğinde
ses kadar akislendi
gözlerimde ve kulaklarımda...

zamanın herhangi bir noktasıydı
an süresince geldik göz göze
ve saydam bir hikaye türedi
yankılanan beynimizde...

bundandır ne yana gitsem
hep kendime çıktı yollar
ve bulduğum yerde seni
bulacaktı düşünceler
bir çıkış yolu...

Fahri Fıratoğlu

Lacivert hikayeler.

iri taneli yağmurların
siyah taş döşeli sokakları ıslattığı zamanlardı
yeşil kahve fincanında halebi kahve
buğday kokusu tüten ekmekler
çok az şey kaldı.

henüz cesedini taşıyan
henüz tckya tabi
henüz sesi olan

bir devir kapandı ve battı tarihin karanlık sularına
insan işi cennetler ve cehennemlerde yaşıyoruz, insanlarla

bazı insanlar ölür bazıları hiç yaşamamıştır
anne sütü ve imamın pamuğu gibi beyazdır bazıları
demir serinliğinde yaşıyoruz henüz
ve kağıtlara hala yazanlar var

pedesa

Fahri Fıratoğlu

Lal

ten komşusu
göz ferahlığı
derinlik ve başka bir alem
ebru gibi zaman
tüm renklerin harmanı
sarhoşluğu ruhun varsa; o bu olmalı!

yeşilin her tonu
damarlarımda
kırmızının her tonuna
hayat veriyoruz.

güneşli bir yaz günü
serilmişiz göl kıyısına
tembel ve miskin...

geceler boyu
galaksinin nabzını dinliyoruz.
o kadar sessiz ki!

sabahlarımız var
bir o kadar içten
samimiyet kalesinin içi
kahve kokulu sabahların serinliğinde

Yaşadım diyeceğim
senin ömründen bir çok ân!

Karacaören
17/08/2014

Fahri Fıratoğlu

Lışloşet Yevmin...

yemek kavli
bir hayli eskidik
taşlara yazılmış
çiplere sığdırılmış
koca külliyat
ki her satırı
namı hesabıma
bir mezarlık dolusu adam
ve süslü bir mezar eder...

neydi geriye kalan
bunca zamandan
umut olduğunca
irade hükümlü
kiblesi insanın
yuvasıdır
yuvası nerde
sılası odur...

fena çuvalladı insan
bir kaç bin asır oldu
hallice
birileri susuzken
kuyubaşını tutmanın
elzem sıkıntısını

kendimle tebelleşim
yüksük olmayan parmakla
acıyorum acıttığım kadar

ki yazıcıların, okuyucuların
seyredicilerin masalı bu

Fahri Fıratoğlu

Mahal...

Her taşın kaç kez yıkıldı?
mahremi yoksulluğun
nice kiş rezil
nice yaz rüsva

yoksul ümitleri, sevdaları
yuvaları yoksulların
penceresiz, kapısız
hırsızdan korkusuz...

yıkım, yıkım, yıkım
ve son yıkım

şimdi bir projesin
en fazla 4 katlı
ve bahçesinde en az yedi ağaçlı
kirazlı, limonlu, erikli, narlı ve asmalı
araç parklı...

ey mahal sen benim aynam!

Fahri Fıratoğlu

Mahşer...

Ölü doğanlardanım...
Sessizliğin dilini sevmem bundan
Çok şey var belki
Anlatılan, anlatılıyor ve anlatılacak
Ama söz yaşama denk
Ölü doğanlardanım...

Mezarlık esintileri
Kurutur ruhumu
Gece ve karanlık ürpertir
İçimdeki yaşam kavgalıdır ölümlerle
Ama sor benliğine
Kaç söz kırıldı ince telinde

Yerel olmak
İntihar mektupları
Ve sıcak kan
Sızılar içinde bir can
Ve cellat ruhlu canan
Bu cehennem değildir?
Dahası ne!

Ölü doğanlardanım...
Yaşama karşı öfkem, sevgimden
Sınava girdim kalemimi kırdılar
Işığı gösteren
Karanlığa mahkum etti
Kadere rızam ve razıyım
Ölü doğanlardanım...

27. agustos 2006
TABUT

Fahri Fıratoğlu

Maktul...

bekleme odası
ikizinden sıkılıyor ruh
camlara yazı yazma ihtiyaç
ve yollara mihlanmış göz ve güz...

intihar mantosu
iklim normalleri nedir bilmez
yozlaşan muhabbet sokağı
ürkütüyor kurdu da kuş niyetli
paslanıyor dişleri
yaşamın kıyasız denizlerinde
bekleme odası
soğuk, ruhsuz ve neşesiz...

bir şahmeran ötüyor
uzak memlekette
sonra sur üfleniyor
külfetli kasvetle
bir kuş var dilimde
anılarda duvar süslemesi
yoksa tavus muydu?
neresinden baksan akıyor
bazen bulamaç gibi
kimi zaman sığ
arasıra derin...

gölgeleniyor gözlerim
aynaların anya kısmısına
güneş doğacak
ve bir duvar gölgesi
sultani üzümle bezeli
şaraptan ve aşktan geçtik
bağlandık çınara
hak eyliyor
hep güzel...

Fahri Fıratoğlu

Maraz..

sağnak üzre
hikaye
boşalıyor ilmek, ilmek
ağaç dar
ve bağı boyun
hep gece yarısı
hep elem...

dağlı, ovalı, denizli kavim
göç
sonra dehşet sıkıntılı
evham, evham hep mi
uçardım gece şehir üstü
daldım gün üstü
ve öğle üstü uyur uyanık
hep mi dem
ama yalnız ve sukunetli
kasvetli, köhne
ekşi şeyler...

büyüsü homerin
budalası yaşamak
ve ölgün
her yer serin
ömür orta yerinden yaralı
biraz geç oldu
yağmurların dinmesini beklerken
üşüyorum kaygılı ürkek...

o kadar uzağım ki kendime
o denli ulaşılmaz ki benliğim
ve paramparça
dağınık, savruk...

yakalamak muradım
bir yerden kopmakla mümkün
kopacak şeyim ne hazin
koparılacak şey yoksa
kopmak da anlamsız...

suratlar arıyorum
beynimin gölgelerinde
biraz sıcak
bu sonsuz ateşin ortasında
bir soğuk içinde donarak...

hayalim yok
düş ve ötekiler
şeyleşmekten uzak
silik kimliğimle
bir kül içre uyandım
ateş içre yanarak...

halı karı nas
08.01.2008

Fahri Fıratoğlu

Marianna ukuru...

gurur nehirlerinde yıkanan
boyna asılı vebal
ki kırılınsın, dökülsün

nedir bu?

birşeyi kazanmak için
kaybetmemek
yok etmek için
nedir...

şekerlikten gemi yaptı
dışardan akan lağım suyunda yüzdürecek
lağım suyunda yüzen şekerlik!

vicdan yarası gibi
dağladıkça zaman
dağlandıkça mekan

med ve cezirlerinde
unutulmuş kıyıların
ki giymiştim
buraları çırılçıplak

insan benzeri
ah benzeri...

dur şiir
tükendim...

Estia

Fahri Fıratoğlu

MelAmin

elbette hesap
ruh yoncası
sevgi
sevgi ertesi.

üşümleri korur
yağmalanmış ömürler
keder, daha fazla kader
çivinin söktüğüdür, çekiç...

portakal sıcaklığında gülümseyen
ki iklimi kış
ışıl, ışıl bir yaşam
kıyısında yalnız, deniz
yenik ve çaresiz
bedbaht budala...

es kendini taşır
en dinde başkasını bazıları
azları ne taşır, ne taşınır
madem bulaştık bu aleme
hadi dostum rast gele!

gülmeyi öğretmeyen yaşama
ağlamayı armağan
konuşmayı öğretmeyen
susmayı sunan
işte böyle
işte...

oysa boşluk dolmayı
dolu boşalmayı arzular
isteksiz susmalar konuşmayı
konuşmalar susmayı
zenginler içten çileyi
fakirler yan gelip keyif sürmeyi
herkes kendin de olmayanın fukarası

ya sen =?
eşitlenmezsin
arka bahçesiz
seni yoktur tamamlayacak
sen sonuçları baştan
bilmenin lanetiyle üryan
kaldın işte
kendinden dilediğinle...

Hurdalık
10-14.12.2008

Fahri Fıratoğlu

Metruk...

ötekileşmiş bakışlara
ve cam gerisinden dokunuşlara
silik bir buhar telvesi
ısmarlama yükledim

perde ve ötesi
su ve ötesi
bir ben var mı!

virane insan
varlığından başka neyin var.
o da kes bekes yalan

şimdi suğukluğunda metalin
tatanoz kokulu
belki de sıcak
o zaman beden soğuk

kırılanlar da sağlam
bir parça...

Alayımız aldandık ça metruk

Fahri Fıratoğlu

Mevsim

Hür ağaclar ülkesi
yemişli dalları
ve sapanlı çocukları
bir bahar vardır orda...

kuru yapraklar ülkesi
yakıcı güneşin cehennemi
ve savrulan yaprakların iniltili sesleri
bir yaz vardır orda...

öteki mevsimler
mevsimsizlerin aşkları
ne dokunurum
ne dokunun
bırakın zamanın çarkına
bu yaşamın ve ölümün
en dik ve yalın seslerini...

Fahri Fıratoğlu

Mevzi...

hayatı acemi
heyecanlı
akvaryum dışında
hayal et!

ellerin dunsun
hiçleştir kendini
hiç ol
ölsen, kalsan
kimseye olmasın...

sonra düşüyor
düşler
yapraklarla
bizim kış
cırcır böceği hayali
bizim ki başka...

suya bakıyorum
kendime ve suya

şaka, seviyor
şapka çıkar
yoksa
ciddi baksan
rüya, kabusu bakar

beyin taşısın
başka yeni genç bir bedene
ölümsüz olunur mu ki!

Fahri Fıratoğlu

Mihman

Yedeğinde yol
kıyımsız özlem,
ve illa aşk!

kendini yazar her adam
en koyu kalemle
alt yazısız

yüzyılda çaresizlik var
bilgi bolluğunda
karışık kafalar
yüzyılda kan, gözyaşı, açlık ber devam!

adam gibi yaşamak hayaliyle
hayvana bile reva görmem, ömürler süren

HOMO HOMINI LUPUS

bu mudur
tek dişini de kaybeden medeniyet!

Fahri Fıratoğlu

Muallakat-i Seb'a

Hüküm ifade etmiştir
Her ceza bir suçlu doğurdu
Kıyam kesilmiş tarihin
Sayfa çatlaklarından güneş
Hem de pervasız, ansız, erdemsiz
Selam durdu.

Teskere günü, güne selam duran, er kişi niyetine...

Hep böyledir
Kanatan bir, yandan dağlar
Şifa niyetine.

Bir sayfa düşün
Sefalet kahvaltısında
Ve etli, şaraplı, dudaklı, pipolu
Bir sefahat sofrası
Kül yalan
Dünyada SEFAHAT
Bir cehennem biyografisi
Kısa öz kelimeler...

Yine de özlenebilir
Kırda ıssız bir papatyanın salınışı
Ve yalan da olsa bir güzelin sevdası
İstenebilir
Kış güneşinde ısınmak...

Ya şimdisi, berisi, ötesi
Yavuz hırsız ev sahibi hikayesi

Ey bulutlar! Gözyaşı dökerek misiniz ona?

Ağlayan gözlerim uyandırdı beni
Gece kıvranıyordu acı içinde

Dizelerinin yazarı
EL Hansa' ya

Fahri Fıratoğlu

Mümkün mü!

renklerin soğukluğu
göz pınarlarında ısınırken
bir gömlek eskiyor sırtında
ne mene şeydir şu gece
gündüzle buluşunca
üşenmez kuşlar...

ummuş olmak
bulmuş olmak
umut olmasa
ey yazgıların kalemi
neye sarınacak pandoranın sevgilisi...

ey yarayı açan
yok sana, yok söze sitem
olması gerektiği gibiydi
oldu...

daha toyluğumla
sanıç serinliğinde düşler
kurumadan göz pınarlarımda
yürek bunca kirle ne yapsın
ne yapsın sana ulaşamayan söz
yangınlardan yangınlara yürek
bittim derken yeni başlar
bu nasıl bir gerçek

ürküyor kuşları
gölgelerden, rüyalarımın
bilinmeze karıştım
bana kör olanın
doysun gözleri
her neye açıksa...

Fahri Fıratoğlu

Mürekkep

Yorgun ve kırılğan yıllar
Öfkesi çeliğın suya
hayret huzmeleri
ha gayret Yıkılan korku duvarları
Asi ve yokluk dolu yıllar

Derindir damlası yağmurun
Nefes kesen...

Buyursun
Bu gaddarlık
Yeni yetme bir dünyaya
İnsan kıyıcı

Oysa öyle mi?
Yepyeni bir gün ve gökyüzü
Bahar ve tomurcuk güller
Sevgi dolu bakışlar
Küçücük bir yürekten dökülen saf sözler
Ve daha nice güzellikler

Anka!
Zümrüt gözleriyle doğarken güne
Senin yamacın
Sığınağımız
Çünkü biz çoğaldık
Senin bereketli ruhunla
Sen çok yaşa

Fahri Fıratoğlu

Na Tamam...

ölü doğar kimileri
kimileri yaşamaya çalışır
ve öldürür kimileri

yaşam tekerür eder
kendi ulvi dengesinde döner durur
pervasızdır hatta ölçüsüz
herkesin kendi gerçeği vardır
ve uymaz başka gerçeklere

bu yüzden herkes
yalnız doğar
çoğul yaşar
yalnız ölür
acılarla ve sevinçlere
bölünür

yoktur ögüdün kıymeti
çünkü yaşanılanla makbuldur
yaşananın değeri
ondandır
suç bizde
suçlu bizde
ceza bizdendir
beyin hüküm verir
dil söyler
beden uygular

bu can kavgası
sancılı gecelerle
var olmak veya yok olmak davasıdır
ve bu sofrada herkes
kendi kadar vardır
başkası kadar yok...

01.01.2001
MERSİN

Fahri Fıratoğlu

Nakahat...

sanrılar içinde
uzandığım yarı dolu bardak
ve kehribar ışığıyla ölgün
sokak lambası
gözlerime bakıyorum
yüzüne değil
bir yüzü var mı bakmaya...

kuşluk zamanlarda
üşüyen kırlangıç gibi
gidiyorum yol boylarına
inen yolcuları seyrediyor
mezarlığa sığınyorum...

kar tozutan garlara
ve yıkım, yıkım giden zamana
inat ve inançla
susuyorum...

susmalar zamanıdır
çünkü yaşam ilmek, ilmek
boynumuza borç olmuştur
okuduk ve gördük ki
insan hep ama yok olmuş
mavi çarşafly kadınların yüzünde
serecamly metropollerinde
ahizelerinde ve vapurlarında
içtiğim çay gözly kadınları
kusuyor aynalar...

zaman esrik şarkılardan
azade bir şeydir
sıkıcı ve sinir bozucu yalnızlar
ve yokluğun damıttığı kelimeler
kelimeler efendim, kölem
kelimeler
benimle akşam üzeri
ölgün ışıklarında buluştular
bulvar meczupları...

Fahri Fıratoğlu

Nakarat...

Kesildi bir şeyler
Bilmiyorum belki mavi, belki yeşildi
Üstüme tam oturmamış gülmek gibi
Trafik lambalarının kırmızısı ve Sarısı
Yaşam yanılması...

Nerde neşeli bir yüz görsem
Önce gözlerim kanadı
Sonra hasret, hasret esti rüzgar
Saçlarımı taradı
Dokundu tenime
Ruhumu yaktı...

Bir mesele vardı
Bilip bilmediğim meçhul
Onu sorsam, ama kimse kalmadı
Zaten sil baştan yalan
Ötesi berisi talan
Sinema salonlarında bir yalnız adam
Kendi ellerini aradı
Kendine baktı film arasında, aynada
Bu muydu geriye kalan
Her şeyin sustuğu an...

Sonra sokaklar boyu yalnızlık
Sanki kal u beladan beri
Dilinde kekre bir şarkının ezgisi
O biten ve bittiğiyle bitiren
Derin sessizlik
Bunu sorsa kim anlardı
Anlardı kim sorsa bunu

Yaşam işte
Trafik lambası
Kekre bir şarkını ezgisi
Kendi ellerin
Yaşam işte
Sana göre çok makul
Ve O olağanüstü, sıradandı

Gülüşünü çaldıklarına....

Mabed
10.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Nameste...

birşey var
keskinliğinde bilenen zamanın
ve soluk sesleriyle kirli...

sokak meczuplarının
ısıklıklarında gizli.

lal
ne yana dönse gözü şaş
ve sağır
hisleri yok...

onu kayadan ayırmak
gerektir
kayanın da cevherinde gizli bir dil
bir renk
doku vardır
oda kendince söyler, dillenir...

kırmızı ve beyaz
kırmızı beyaz
ısladım yağmurlarında
hasta düştüm
yoruldum
sustum, ağladım
gerçeğin yağmurları
rahmeti ve azabı beraber...

destanlar, kitaplar, sinemalar
zahmeti kendinden menkul
ve ölüsevici enteller
pazardaki, çarşıdaki başka
kendisi başka
aç kal üç gün
gör varmı ayrı gayrı...

ama var...

biri acılanır ve geçer
ötekisi acıyı işler
biri sevinir ve geçer
ötekisi sevinci işler

içki kullanmam
bir bardak çayı kaldırıyorum
kalemle varolanlara...

Fahri Fıratoğlu

Nâr

Sol yanın
Tufan, sel, kızıl kıyamet
Sağ yanağın gülümser
Günü kurtarmak derdi...

Ey dalında, kurumuş tomurcuk
Gelecek diye bir şey varsa
O seni yaşatmak adına

kalan hücrem
Diren
Soğuk olabilir
Madem nefes var
Hoşgörüne yaslan
Ve son an'a kadar
Diren kötüye...

Sesle doğdun unutma!

Estikçe bu kahır rüzgarları
Ateşin ömrü kısalır
Ey beni doğruya götüren yanlış
Sana minnetim külüm kadardır...

Fahri Fıratoğlu

Nârin

uzak; ölçülür süt
şefaf ve mütmain
nazenin, naif ve narin
ejderhayı deliğinden çıkarır.

sözcüklermi? Yorgun ve değersiz
suskunluk yeğdir. Şairleri yoksul bir yerde
diğeri ya öfke ve ya öfke
su gibi tekbaşına ölümcül
aş gibi çoğul ve yarasa

kav ve üşüten geceler
stünde yok bişey
nereye gitti bu çıldırtan sesler
durmadan beyin kemirgen
durmadan duran
hem yan, üşü yen
nerde!

oysa insan azdır
ömrü ondan daha az...

Fahri Fıratoğlu

Nebde...

Kalmalı kıvamında
Uzatmak acıyı ve neşeyi
Harcamaktır tesellileri...

Yetimhane duvarında
Kutsal anne
Ve uzak çocukluk

Mânasız duygular
Gece yolcusunu
Karanlık denizi
Küllenen sigarayı
Ve unutulmaya yüz tutan şeyleri
Bocalıyor ruha
Kopuk düşüncelerle

Anlamak yetmez
Gücsüz olmanın
Dayanılmaz ağırlığı
Sürükler geceyi gündüze
Sıyrılır beden ruhtan

Yalancı cemre; çemrek
Tomurcuk katilidir
Gelmemiş baharı muştular
Ve hazırlıksız yakalanır tomurcuklar
Bitmemiş kışın son kıyamına

Kehribar
Bal kadar tatlı ve şifalı
Polen kadar güzel kokulu
Güneş kadar aydınlık rengi
Sabır taşıdır kehribar
Sabır kadar güzel...

Şimdi gülmeli mi?
Ağlamalı mı?
Önce cevabı
Sonra soruyu sunan kadere
Yapacak kudreti olmadıktan sonra
Tecrübeyi kim ne yapsın
Tecrübeyi kim ne yapsın
Kendine yaramadıktan sonra

Gün ortası bakıyor
Duvardaki eski yağlıboya tabloya
Sabahın ilk ışığını alan tabloda
Karlı bir günde yolculuk yapıyor biri
Terk ediyor kendi diye ne varsa
Gün ortası batıyor

Fahri Fıratoğlu

Nerind...

olmayacak senin
candan cesur
senin içten ve inanmış
bildiğin...

kırıldı camlar
yerlere saçıldı can parçaları
bir yerde herkes
insan.

hayaller donar
kış dallara çöker
ve zemheri
ve cemre...

Allah'ım!

bu kuşuzlara
bulutsuzlara
ruhsuzlara
bırakma beni...

yenilen yanlarımla
alay edenim
zorlu günlerim
gecesi hançerli rüyalar
hangi yüzüne güldüğüm
iyi bildiğim varsa
algıma saplandı kaldı...

şimdi ip kopacak
kıyı faveran
şimdi nefretim
o kadar az ki
azaldım, ateşler
ruhu, yaktığınız ateşler
besleyecek...

Fahri Fıratoğlu

O Şarkı

Düşün ki bir gece vakti
Yollardasın...

Bu üç günlük dünya da
Adam gibi yaşamak
Verdiğin sözleri tutmak
Sevdiklerini mutlu etmek için

her gün doğurup, her gece öldüren
şu yamalı hayatlara inat...

Düşün ki yollardasın
Ve yaşam silindir gibi geçmiştir üstünden...

Bakıp gökyüzüne
Dalıp gitmişsin...

Ve yıllar önce
Sevgi dolu yüreğinle
Sevdiğinle söylediğin
O şarkı çalıyorsa radyoda...

Dipsiz bir sancının
Nefes kesen derinliğindedir...

Oysa hayatına girmiş
Bir sürü kirli insanın
Musibetin, izi ruhunu kemirirken

Bir de aşk yaran varsa
Cellat kusursuz yapmıştır işini...

Bu gece yarısı
Yalnızlığın ve acının dibinde
Kapadığın gözler ardında, gülümseyen
O acı ve çile dolu günleri
Olsa, bile, rağmen
Hasret ve özlemlerle
Anmak var ya
Ey sevdiğim yaşatsın
Aynısını Allah sana da...

istanbul
11 / 2009

Fahri Fıratoğlu

Okalıptus...

güneşı örten bulutlar
henüz geldi bahar
kuşlar yağmurlu bir sabah telaşında
gözlerim mahmur, mahrum
elim bir yüreğimin üstünde
öteki boşlukta...

bu boşluk dolmaz
onu toprak doldurur bel ki
ruhum razıyım bu yangın yeri
bu benim
bu boşuk dolmaz yine de

umarsız bir metanetle savuşur günler
geceler zevk ve avarelik çarşısı
hüzün veya neşe farketmez artık
öylesi yokluğa alıştı bünye
öylesi varlığa yoktur tamahı

bir hayret ifadesi sindi simaya
bir alamet insan, koca alemde
farkındayım bir an!
sonrası oylanma sonrası yalan
acep ve acemiyim
sevdiğim bilmiyorum
ne hal içindeyim..

Karaova
18.03.2011

Fahri Fıratoğlu

Onomatopée

nakşettim
suya benliğimizi
kırılan ışık aşkına
su sendin
nakkaş ben
ve yaşadık
sen içinden suyun
ben dışından, nakşın
bir bardak suda bu ne dalga
resme gül işlerim aleve döner
resme alev işlerim döner buluta

sonunda yüreğimi kağıt yaptım
çektim ebrusunu aşkın yüreğime
ve kalmadı şükür suyuna minnetim
var dilediğin yerde bul kendini
su nakkaşın önünde tablo
ayyaşın bardağında teselli
var dilediğin yerde bul kendini...

nakkaş için su lazım
suya nakkaş ne lazım
nakkaşın varsa kağıdı
suya minnet ne lazım

renklerin aleminde
laciverttir benim
mavi ve siyah...

Fahri Fıratoğlu

Orda..

eridiğinde buzullar
aksinde dağları
suyun üstü ve altında
su şefaftır
sır aşikar...

göz kubenin çatısı
siyah ve beyaz
damla, damla
sonra mı
bir gülücük parlar
gökkuşığı
her şey renk, renk
belki rüzgar vurur
kurur
belki kar ayazda
donar...

herşeyde arar kendini
birşeyde bulur belki...

Fahri Fıratoğlu

Orkide...

ya bildiklerimin ötesinde
veya varlığıma gömülmek
oysa sağır biri duyabilir bu sesi
kör görebilir
ve felç hissedebilir
içinde bir mevsim başlarken...

içine sızan gizemli bir ışık
sıcaklığı yüreğin
ve ten çekimi
ıslaklığı bedeninin
bunlarmıdır gelişin
gidişinin ihtimali midir?
beni böylesine bağlayan...

kırıldı ışıklarım, çok
düş pencerelerinde, karlı günler geçti
öyle geldim, sana
tüketmiş, tükenmiş
öyle geldim
sar dedim sar
öyle yaralı geldim
can ateşime, can ateşiyle çare
öyle geldim sana

kendimi yargılayacak halim
ceza çekmeye mecalim yok
öyle garip ve bela
öyle yaman bir sevda
içimde sütü zehirlenen bir kadın
dışında emeği hiçleşmiş bir baba
insan olmanın ağırlığıyla
işte öyle geldim sana

sarıl ve bırakma

6 mart pazar 2011
Ege semaları 8 bin feat...

Fahri Fıratoğlu

Otokonaki...

gör!
yankılanan sesi
son soluktur harcanmış...

onca anlamsız
onca gereksiz
onca...

kav düştü, yatağıma
yangın sınırsız kara

üşümeli mi?
yanmalı mı?

kestirme bir yol! uçurum.
haklı tercih
adaleti yeryüzünde aramak
düpedüz budalalık...

Fahri Fıratoğlu

Öfkem...

Akıyor nehir, yorgun
Kirli ve durgun
Akıyor...

Yanılsama acısı çekiyor
kuş bakışı bir sesle
İçinde dökülen, kırılan ne varsa
Ayrısı gayrısı yok sevmelerin
Hepsi bir, bir hedef seçiyor
Martılar kırıgın
Su tuzlu
Ve çöl sıcak
Yaşam sinyaller veriyor. ne dur, ne durak...

Oysa susmayı bilmeli insan
Eski çeşme gibi
Susamayı bilmeli...

Sarhoş olmak sıradan
Bir dudak değil ki
Fermanı, sevdayı ve ayrılığı okuyan
Hangi belaya bulaşsan
Eksi on derecede, son buluyor
Alkol ve aşk gibi...
Kendine ötekileşmek, lanet bir duygu
Ama yine de
Doğan var, ölen var
Hangi şarkı bitse
Biraz hüznün
Biraz neşe
Var....
Dedim ya
Sarhoş olmak olağan...

İşte orda yazılıyor
Defter kirleniyor
Kalem bitiyor
Ben ah çekiyorum, of çekiyorum...

Bütün camları kırmak
Uç tekerlekli bisiklete binmek
Ve imamla dama oynamak
İstiyorum!
Hepsi de kötü fotoğraf oysa
Yüzde, uzak dursunlar tabelası
Yolda, ürkek bir kalabalık
Hep küfretse de bana yaşam
Af ediyorum küçüklüğün şanıdan!
Bir 'musalla' taşı kırıp
Mazimde sektiriyorum parçalarını
Sen orda bana bakmasan bile
Bendeki gözün kanıyor, yeşilli ve mavili

Her sayfayı çevirdiğimde
Okuduğumu unutuyorum
Çünkü ben hep sil bağtan
Kendimde, seni okuyorum...

28.10.2006
Mabed

Fahri Fıratoğlu

Ömür...

Sulu sepken yollarda
Süvarim...

Saçaklarda kuşlara gülümser
Geçmiştir çamurlarda
Ki paçası kirlenmez
Dağ oyuklarından
Yaşlı bulutlara vererek selam
Ki enginler
Sılasıdır kimsesizlerin
Orda koyun koyuna sevdalar
Şıcak ateş başlarında
Ürkek gözleri
Pırıldayan kalpleriyle
Ordalar...

Bilirim
Ne çaredir hayatlar
Herkes kendi belasına çakılı
Her yara kendini bilir
Gayrısını bilse, bilse iyiler.

Ömür yol yapan bir adamdır
Kara yolları işçisi...

Koynunda yetimliği
Kimseye açmaz
Kime açsın yüreği...

Fahri Fıratoğlu

Önce...

önce bir buhar doldu evrene
senden öte
bak baharlar yalın
dallar kırık
ve gözde öfke

nereye koyayım bu canı
bu candan bıkan cananı
bu cefa dolu beyni
ve yakut kırmızı şarabı
dinmeyen bende
dinlenen bende
hep bende

giden gitti
kalan bende

sorular soruldu
cevap bende

yollar gidildi
yorgunluk bende

yaşandı herşey
anısı bende

sonra var
şimdi var
önce bende

rüya dolu gecelerin
düş dolu gündüzleri
kırıldı ışık yansımaları
gönül denizimde
şimdi sen ağla
gözyaşı bende

uzayn günlerin getirdiği
ömrün götürdüğü

sorular, sorular ve sorular
niçinler
nedenler
hep bende

sevdiğim herşey parça, parça
parçlanan ömür
parçalayan eller bende

24.04.2004
ELAZIG

Fahri Fıratoğlu

Örs...

yakamoz yanılması
aşınmış yaka
bir rüzgar bozuntusu
yeniden hep yeniden
kırarım bende
bu boşluğu
kurarım saatimi
öfke ve sevgi üstüne...

uyanmak geceleri ansızın
o an anlar insan
aslında herşey asılsız
ve sokakta köpek sesleri
horoz sesleri
birazdan bütün sıcaklığıyla
kuş sesleri
o an anlar
kaçış yok.

kederli elleriyle
bulutlu göklere
uzanır ve ordan rastgele
bir yıldız tutar
koynunda saklar
(.)
ürkektir her daim
ürkektir kırlangıçlar
soğuk yatak
soğuk duvar
ve sönmüş bir yanardağ göğsünde
beni tehdit etme yaşam
neyimde kaldıysa gözün
al senin olsun
al senin
al.

Fahri Fıratoğlu

Özet...

Islak ve tuzlu günler
Güneşle koyun, koyuna
Çıktığım serap
Düştüğüm azap, dostum
Lütfen kes kısa infazı

Uzun sırtan yüzün
Kenarındaki keskinlikten, kalbim kanamalı
Rezilce bir boş vermişlik
Çiğerlerimde esrar gibi
Kekeme ve silik
durgun, dingin
Bu düpedüz köpeklik

Aklın onayına muhtaç değilse kalbim...
Birazda hafif meşrep, bir küfür gibi yaşamamdandır
Ki şakası bile kılık kıyafet kanununa muhalefet...

Gözünde damlalar
Damladıkça gözüme
Ahtapot kavramıştır her yanıma
Ne çare gitmek artık kani değildir....

Uyandım bir rüyadan
Diş gıcirtısıyla
Ve yatak donmuştu kasıklarımda
Çakılmıştı bir çift gözün laneti baş ucuma
Düş sanrısı diye gözlerimi attım kör bir kuyuya

Dağlarında uçurum derinliği
Rehavet dizlerimde
Ölüm ki yakamda bir gül sarı
Nereye çalsam başımı
Değdiği kendi kanı
Değdiği kendi kanı....

Düştüğüm azap, dostum
Lütfen kes kısa infazı...

Fahri Fıratoğlu

Patavat

Eski Şey
Umar dışı saatler
Kılınan vazifeler
Ezberler, alışkanlıklar, yılgınlıklar
Kapıdan selamsız ve küstah giren
Bozgun sesleri kulağımda, hâla

Çünkü çaresizim!
Bu öğrenilmemiş, öğretilmez
Kendimden menkul
Gayri kayan yıldızlarla
Umutları beslemek
Eski tümce
Eski Şey!

Duyarsız umarsız
Sinirleri kör
Kan biraz da buna yarar
Kanıksamak biraz da budur
Lanet biraz bundandır
Budalaca, ama öyle!

Yüksekten düşmenin
Yükseğe çıkamaya
Oranıdır oksijen oranı
Birde incinme saçakları
Kendi kalamamanın
Başkası olamamanın
Kör itinası, retinada

Acemi duyumsamaların
Usta bakıcısı
kumaŐın elbise hali
Her yere
Aynı yoldan gider
Zorlama gidiŐlerinin
Keyfi yolcusu
Hoşça var, varacağın yere
Vardiğında, hoşça kal!

Fahri Fıratoğlu

Persona non grata...

benden kalan
bir duvar çatlağı
üşümeğ fiili
zaman meftumunu yenmiştir
kazınan hafızamda...

bir düş kur
kuşlarla bezeli, taş avlu üzre
bocalayan ben değilim
koskoca bir tarih ki
kandan ve mürekkepten toprakla yeksan

acıtmıyorsa
demek ki yoktur
bende bulut olan
sende sağnak, sağnak
demek ki yoktur...

yoksa
buna da şükür
varsa
eksik, tamamla....

eksik kalan ne varsa
ben geçtim tamam kılmaktan
kırıldıysa kırıldı
yoksa yok...

Fahri Fıratoğlu

Ptah

sarnıcında mevsimlerin
şenlik yok
mateme kaldın

miskin!

sen kazanmaya değil
baksana
kaybetmeye geldin...

hele bak
neyin var alemde

senin varlıkla
yoklukla
toklukla
ne işin

uzunca bir uçurum
yaşadıkça
bil ki düşeceksin

Fahri Fıratoğlu

Rüya...

Bulutlar arasında hilal
Şafak katili
Rüyalarla Yusuf
Hoş geldin!

Şimdi hayalin
Metruklardan, yıkılarak gelir
Gelir, diriltir cehennemi

Soğuk çaresizdir
Bulantıyla başlayan boşluk
Ölme isteğinin doruğunda
İlk kez zamansız

Kötü adına ne varsa bende
Kötülük adına ne varsa ben
Ve kefaretim işte bu cehennem

Yine yalnız bıraktın beni
Buldun terkime sebepler
Çaresizliğimden beslenen
Ne varsa saldın üstüme
Sal o zaman!

Sen ve bu dünya
Yetmesine yettiniz bana
Artan kısmıyla, tak ettiz!

Diri, diri mezara girse de insan
Son ana kadar yaşamak istiyor
Çünkü umudun direnci
Nedense, intihardan güçlü

yenilmedim
A salak
seni seçerek, seçtim yenilgiyi

Ama lütfen
Güzel temennilerini
Kaçarken!
Almayı unutma kapının önünden...

Fahri Fıratoğlu

Sandık...

bozgun bağ
ne kadar halat varsa vira
demir tutmaz gemi
pusula sağlam olsa ne fayda!

sarhoş mezesidir
gönül, kendine müşkül
nerde vurgun yiyen varsa
gelsin buraya
gelsin, kalsın...

sabahçı kahvesinde
açılır mı göz
açılır bozuk radyo
kürdül hicazkar iklimler
suratlarında yaşamın
yenildikçe mağrur
açılır mı?
rıza amca be
dilinde küfür
harabe takaların limanı
nerde gemi hani kaptan
rıza var mıdır bunca kahra
yora, yora itile, itile
bunca cansız pelte
bunca hikaye
bir kundakta başlar
bir duvar dibinde son

ulan ayaz
ceketi olan korksun senden...

sandık ama ne sandık
hangi sandık

Fahri Fıratoğlu

Sanma...

ellerimden kayan yıldızları
say bu gece hatrına
ne zamanlar yaşadım, kayıp
ve yok hatırda
saklımdır...

kehribar tanelerinde sabır, sabır
ve dünya değirmenine ağır, ağır
geçtim...
sanma hayaldir
kırık bir kaleme and içtim
ve döktüm günahlarımı saçlarına
bundandır
biraz eksik ve yetim
okuduklarımdan ve anladıklarımdan
bi haber, say ki geçmiştir
her yarayı derman tutar
sanma...

ne yeşile gam
ne dala ihanet
boynuma borç
kendimden arta kalan
yarım ve buruk
bir şarkı, kulaklarımda
tik tak, tik tak
uzun sürmez
çünkü sahibi eksik
sanma...

benden sana
yarına ve sonrasına
ne kaldı
sakla ve ört ruhuna
yama mabedi, ruhuna
bunca çile çekildi
bunca yemin
hiçbir şey yarım kaldı
sanma...

avuturum kendimi
her önüme çıkan yalanla
bilirsin, yaşam hep gülmez
adam olan tarafı, fazla olana
ki eksiktir şarkı
suskundur dil
böyle kolay gelir geçer
sanma...

bir sonbahar saklıdır
gözlerimde hazan mevsimi
geçmez artık, ne yapsam boşa

bilenir artık, benden sana arta kalan ne varsa
ne öfke, ne sitem, ne bir yudum şefkat
tepeden tırnağa siyah üstüne mavi
seyahların tamalayamadığı bir gezi
hep böyle yarım
hep böyle eksik
nerde kendime varsam
bir yanım yenik
sanma...

06.10.2006
Güverti

Fahri Fıratoğlu

Seda...

gözlerim günlerdir görmüyor
ve dokunduğum şeyler hiçleşiyor...

beyaz duvarları küf ve nem
yatakları uykusuzluk
işgal etti
bu kesif kokulu gece sarnıcı
ve dirhem, dirhem
acıyı yoksunlukta değil
içinde taşımalı, aramalı...

dibe vurunca!
anlıyorsun boşluğunu
insan nedir ki...

balık nedir ki sudan başka
ve insan nefesten öte
nedir ki?

nemleniyor pencereler
ve ya bozuk ya iyi kapanmamış musluk
damlıyor...

sinirimi bozuyor
boşa geçen zaman
boşa akan su

korkuyorum, korkmaktan
ve uzanıp pencere kenarında
ellerini öpüyorum bulutların
tırnağım kapıya sıkıştı
ve yüzümü yıkadığım suda
pas ve yapışkan birşey var...

başlamak hep zor mudur?
ve başlayanı bitirmek
hep kolay mı?

el cümle
su arıyorum
yangınlara...

Fahri Fıratoğlu

Sêkür

Görmedim!
zarif bedenin uyumuş, kalmış
İbrahim'in kentinde

o kent ki ilk firarımda
karşılaştırmıştı bizi...

Gidişlerin hep erken
bakardım ardından
caddeleri henüz ıslak bir taşra bulvarında
çayını ve sigaranı içip kalktığın yollara, yol yapmaya
kahvehane radyosunda kürdili hicazkar şarkılar
uğurlardı o kent ve yüreğim seni

eksiktin
bende eksilirdim her gün...
Yusuf'un kardeşleriyle.
nemrudun vatanında
lanetten kararmış
nasipsiz insanlarla...

Yağmurlarla uğurlamış seni
Siyahın kenti
Toprağın sıcak ve riyasız koynuna...

Ey yetim!
Şimdi yükselsin ruhun
Uyusun, o zarif bedenin
Kalbim yaşadıkça, bende Ölmezsın.

SİVEREK
30 EYLÜL 2011

Fahri Fıratoğlu

Seman

özrü temiz...

yaşanmadan bilinmiyor
günlerin kısalığı
usandım...

olası kötülükler
beklenen iyilikler
ve daha daha

Fahri Fıratoğlu

Sen...

kırdın hasret kanatlarını
ama göz sürmeli
rahmet, rahmet incinir

doğduğun güne lanet
söyle sana ne verir

uzadım kendimden, sana uzadım
bir kalp bıraktım geride, boş ve buruk
bir de göz kan çanağı
eller soğuk ve parça, parça
çünkü ben
uzandım kendimden, sana uzadım

herşey bedellenir birşeyle
ya da birşey herşeyle
belki de hiç birşeyle

anlatabilirim ben...
sessizce, duyulabilir
kör, görebilir
felç, dokunabilir
damağı kesik, tadabilir
burnu tıkalı, koklayabilir
ama anlamayan sen
dirilmeyen benlik
herşeyden elimin
ah bunca söz boşa
susmak bile boşa
herşey boş
kötümcül bir hastalıksın sen

Fahri Fıratoğlu

Seni bilmem...

Seni bilmem...

Bir "Gül" gördüm düşümde
Dört renk
Yedi koku
Daha uyanmadım
Kekeme dilim
Kekre tadım...

Bir gül versen
Bir gülü versem
Dedim.
Bir gülsün...

Seni bilmem...

Düş müdür?
Gerçek midir?
Bir bilsem...!

Seni bilmem...

Siyah mı beyaz içinde
Beyaz mı siyah içinde
Bir görsem...!

Seni bilmem...

Dilimde bir şarkı...
Görmediğim yüzün
Duymadığım sesin
Aklımda, yine de sen!
Dışımda biri, içim de başka biri
Günlerdir, Delî gibiyim...
Sevgi inançla mümkün
Ben böyleyim.
Seni bilmem...

Fahri Fıratoğlu

Seni sevmek hep güzel

Tarifin zor
Cehennem içinde cennet
Yaşam içinde ölüm
Ne gezer...

Avundum bir süre yalanla
Mutlu sandım kendimi
Gerçek, hep geç gelir
Erken gider

Yaşamak...
Uzun, uzun acılar arasında
Mutlu anlar
Bunu anladım
Mutlu anılar silinir
Acılar ne unutulur ne silinir
Şadece öfkeye döner
Öfken güçlüyse karşındakini yaralarsın
Değilse yaralanır durursun...

Fahri Fıratoğlu

Sertralin...

uyuşuk bedenini topluyor, batan gün
kahırlı mazi yağmurlarında
yenilmiş hep bulutlar
sağnak sağnak ağlıyor...

kendine döner insan
nereye gitse, nereden gelse

huzur bir damla yaş
huzur üşengeç bir kırlangıç
göç ve vefa

şu gökyüzü
kıvı, mavi e beyaz benekli
gülümsüyor kocaman bir yaza
dert, meret kalmıyor
çünkü umudu insanın
canla mütemim cüz.

her sorunun bin cevabı var
sen hala aynı cevabı ver

Fahri Fıratoğlu

Serzeniş

Yorgun düştü
İnanıcın eşiğinde
Kan revan

Âlemin rüzgârları
sönük bedene, örtü

Şimdi altıncı çınar
Zamansızlıktan yapraklanamıyor

Kentsel harmoni
Kulak tırmalarken
Gürültü de kendini duyamıyor

Şimdi gard alınmıştır
Dengeyi en hızlı bulan
En zekice hamleyi yapacak
Ve bir öteki ölecektir
Ölümcül bir yara almış olması daha iyi
Bu şüphesiz daha iyi!
Acı artacak ve öldürenin gücü onanacaktır...

Kilim ucunda
saf ve şefaf gözyaşı
Güneş rengi bir ışık kapı aralığında
Nefes, nefese gözler
Kör olmuş kulaklar
Bahar kokularına dokunuyor
Esvap...

Tedirginim...
Yoksa değil miyim?

İnsan kural içinde
de İnsan mı!

Fahri Fıratoğlu

Sevgiliye Acemi Yakarışlar..

yıkılmış gibi dağ kendi yamacına
saatlerce eşikte
serin duvara dayadı başını
mutlu olmak dedi
olmuyor her mutluluğun takildi
herkes gibi olamayınca

öylece saatlerce kalakaldı mecatsiz
ayağında ayakkabılar
üstünde yağmurdan ceket
eşikte serin akşamlarını hatırladı
ilk gençliğinin ve yakası kirli gömleğini
o çileli ve sefil yıllarını...

gördüğü rüyaların
kabusa evrilişini
yaşamanın saçmalığını
insanların boşluğunu
ve iki yüzlülüğünü dostların...

görmese de olurdu
hep aynı şeylerin
farklı şekillerini yaşamak
görmese de olur du

beyaz şapkasıyla

ve gülen yüzüyle
bir havva daha
bizim ademe
cennetin dış kapısına
kestirme bir bilet daha

mutlu olmak dedi
olmuyor mutluluğun takildi

acı gerekse ve sana aitse
daha güzel başkasının giydirdiği mutluluktan.
Fahri Fıratoğlu

Sevgiliye Acemi Yakarışlar...

Sevgiliye Acemi Yakarışlar...

bendedir sırrı evel

bedihi ahir sendedir

bendedir dil

söze döken lerzanı kem sendedir...

per vurduk bir zaman kendi hevamızda, bi gam
şimdi elinde cenaheyn, bi kararım sendedir

eyledik bütün dertleri bi tamam
güldür yüzümüzü bahtı hüma sendedir.

söz kavi oldu
bil yakın evked boşalır dermanım
deva sende dem'a gözyaşım sendedir...

uzadı bu leşkerler içinde came-i fena
gel ey bi haberim, Came-i Hayat sendedir...

Fahri Fıratoğlu

Sevgiliye Acemi Yakarışlar....

Sevgiliye Acemi Yakarışlar...

Giydim ruhuma bir ten
tene esvap
esvaba liyakat...

baktım aynada aksim
çırılçıplak...

giydim kalbe bir aşk
aşk'a sevgili
sevgiliye sadakat

baktım kalbime
dönmüş yangın yerine
herşeyim alev, alev...

ki yaklaşmayın söndürmeye
sıcaklığını kıskanırım
kendimden bile...
Fahri Fıratoğlu

Sevgiliye Acemi Yakarışlar.....

Sevgiliye Acemi Yakarışlar...

o
ezberinden yaşıyordu
tek düzen bir hayatı

şikayetsiz...

pusu kurdun
onun masum ruhuna düzenlenmiş
terörist bir saldırıydın

o suçsuz

o yalınayak
ayakta kalabilmek için
kahır etmeksizin yaşayıp gidiyordu

sen ona acizliği gösterdin

lakin kahramanlığını hissettirecek
yine sen olacaksın...

zırhlarınla ve bütün gücünle
o'na, çırılçıplak ona

karşı duramadın...

Öğretti işte sana
her savaşın kılıçla kazanılmayacağını...

öğretti işte sana
her esirin zincirle bağlanılmayacağını...

bir masum öpücükle ele geçirdi
yastıkta bıraktığı bir saç teliyle esir aldı

o suçsuz
ama kabul et
alışkın olmadığı ve beklemediği bir karşılıkla
mağlup oldun...

Fahri Fıratoğlu

Sezai Karakoç

Sezai Karakoç, Mona Roza Şiiri ve muazzez akkaya hakkında bir kaç söz.

Sezai Karakoç

Çağının kuytusunda bir başına ve en önemlisi acısını, sızısını pazarlayan binlerce edep yoksunu edebiyatçı içinde, ne yalnızlığından ne acısından, sızısından tek kelime şikâyet etmeden yaşayan. Ülkemiz sanatçı standartlarına göre misli, menendi bulunmayan bir edebiyatçıdır. Mütefekkiridir ki ülkemiz Müslümanlarını kazasız belasız yeni yüzyıla taşıyan nice fikir ondan çıkmıştır. Yine yüzde sekseni köylü olan konfor ve gösteriş düşkününü necip milletimizin çakma aydınları tarafından onun eserlerinden alıntı şerhi dahi düşürülmeden, aşırılmıştır. Cumhurbaşkanlığı tarafından kendisine tevdi edilen devlet sanatçılığı payesini ne yılın edebiyat ödülünü tek kelime olsun etmeden zarif bir şekilde istememiştir. Tayyip Erdoğan en son AKP Kongresini onun şiiriyle açmıştır çünkü bilmektedir ki inançlı insanların yüreklerine diriliş tohumları eken bu sözler ruhlara şevk ve dirilik katmaktadır. Fakat devlet sanatçısı olmadığı için kendisinden söz etmemiştir. Kısacası herkes ondan çalmaktadır ve her hırsız gibi o zenginliği taşıyamayacağı için çaldığını satmaktadır. o zarif bir edebiyatçı ve gerçek bir münevver olarak sessiz sakin köşesinde yaşamaktadır.

Mona Roza Şiiri

Dil imkânları ve poetic teknik olarak; yeryüzünde yazılan şiirler arasında, nadide bir pırlanta mücevher gibi kendine özgü işlenmiş muhteşem bir şaheserdir ki bunu edebiyattan birazcık anlayan herkes kabul eder ve hakkını teslim eder. Edecektir. muazzez akkaya

Mona rosa şiirinin ilham perisi olduğu söylenerek, az biraz hicap duygusu olan bir insanın çıplak kadın resimlerinden birkaç kez utanmadan bakamadığı ucuz paçoz medyamızın flaş! Flaş! Flaş! diyerek bize takdim ettiği kadıncağız. Buraya kadar her şey normal bundan sonrası komik değil trajikomik muazzez hanım der ki! keşke evlense, mutlu olsa isterdim ve türevi üçüncü sayfa haberleri seviyesine düşürecek mahalle ağzıyla bir film de noir femme fatale'si olarak ahkam kesmekte...

Sezai Karakoç

Evet doğru bildiniz o yine sesiz.

ben buradan bir cevap vermeye çalışayım.

Muazzez hanım

Evet o şiir için bir kıvılcım oldunuz, ama o ateşin kaynağı Sezai Karakoç'tur. Siz gidip bir mühendisle evlendiniz ve öyle görünüyor ki eşe dosta karşı gurur duyacağınız bir kocanız ve rahat bir hayatınız oldu, çocuklarınız oldu, hatta iyi bir ev hanımı oldunuz. Sizden başka bir şey çıkmaz muazzez hanım.

siz kahraman olamazsınız bugün bir cümlede adınız geçiyorsa o şu an kendi halinde köşesinde yaşayan Sezai Karakoç sayesinde. O şiir sizden ilham almış olabilir! Ama Sezai Karakoç sevgisini anlatır ve o sevginin kaynağı Sezai Karakoç yüreğidir. Siz ilk harfsiniz ama bir harf kelime olmadan, cümle olmadan ve gerçek bir şair ruhuyla üflenmeden şiir olmaz olsa bile köşedeki bakkalı geçemez.

Rahat olun bugün baktığımızda o şiirde bahsedilen ideal sevgilinin sizde karşılığı yok O siz olamazsınız.

Nazım HİKMET yıllarca hapiste kalır ve boşanmak üzere olan piraye kocasından ayrılıp yıllarca nazıma bakar. Hapis bekler, binlerce meşakkate katlanır. nazım hapisten çıktığı gibi kocasından ayrılmak üzere olan münevver'e aşık olur hatta çocuk yaparlar. yurt dışına çıktığı gibi kocasından ayrılmak üzere olan vera'ya aşık olur. nazımın aşkı maddi aşktır. ortam ve kişiye göre şekil değiştiren şiirlerde abartılı ve kadını fetişleştiren aşk. tabi arap cahiliyesindeki gibi acıkınca putlarını yediğini de bilmem ki eklesem mi?

Son söz kızımın isim babası olan ve bir halkın okumuş yazmış tayfasının yüzde

doksanın kalbinde çok güzel bir yeri olan sevgili Sezai Karakoç'la isminizin yan yana yazılması bir pırlantayla, çakıl taşının yan yana olması kadar asimetrik durmakta olup bizi üzmüştür. Yakıştıramadık ve sizi tanıdığımızı memnun olmadık.

Fahri Fıratoğlu

Sıfır...

neler söylediler, yazdılar
yedi duygulular
ömür sahnesinde
kah kötü, kah iyi
oynadılar...

geldiler sebepleriyle
sonuçlarıyla gittiler

döngü ve millat
zamanın kör noktasında
ses, tat, koku, renk, his
hepsi bu...

Fahri Fıratoğlu

Sızıntı...

Kırılan kemikler gecesiydi
Yerlerde hep ses
Uyandım renklerin hecesiydi
Düşümde hep gül var
Dağlarda şehir sesleri
Damlayan lekeler
Nefes alışverişleri

Yürek terbiyecisi

İnsan hep faşist
O kıyıcı

Aile kurumu
Zayıf insanın son kalesi

Kırmızı gökyüzünde
Siyah yıldızlar
Benekli bir harita

Yeryüzü paylaşıldı
Ve bana, hiç bir şey düşmedi...!

Fahri Fıratoğlu

Silgi

zaman silgi midir?
sildikçe; kirlenen ve eksilen.

her silgi bir iz
her gerçek bir kanıt
bırakır!

kendi yazdıklarımızı, başkalarının yazdıklarını
eksilenden arta kalan mıdır?
Ömür.

Fahri Fıratoğlu

Sinya...

Evren varlıkta
ol ve big bang
kosmosta kara delik
insanın unuttukları

beyin içinde kıvılcım
son nefes
uzayan tırnaklar
sol güğüsten boşalan kan
taşlanan zaman
taş ân...

kırıldık mı
hayat yorgunu
bakışlardan
düştük mü
hiç bilmediğimiz yere

birinde eksik
birinde fazla
birleşirse
kalmaz mâna

sonsuzluk kavranamaz
her nesnenin ağırlığı
kendi çekim gücüdür
ki mobiling
sahte cennetin
gerçek cehennemi

insanın ihtiyaç saydığı
bedenini ve dünyayı
çöpe çevirdi...

Fahri Fıratoğlu

Siyah

Ey Kâbe!

İbrahimin imanıdır; zeminin
Hacerin tevekkülüdür; taşın
ve İsmailin teslimiyetidir; harcın
tüm tevazunla mütmain oldum ki
yükleldin, yükseldin ve yüceldin...

Ey!
Ruy-i zeminden ilk yükselen
En sade, kadim, asil mabed!
Siyah taşlarla örölmüş
Siyah örtölere örtönmüş

Soyundum dünyaya dair neyim varsa
Giyindim toprak olacak tenime
giyindim bembeyaz kefen
Yöneldim ruhumla, bedenimle, beynimle
Sana selam olsun
Sana selam!

Lütfuyla beni şaşkına çeviren
Sevgisiyle saran
İlmiyle kuşatan

Allahım!

Neylesem yarımıdır şükürüm, lütfunla tamamlanır
Nefsimin galebinden sen korursun
Cigerlerimi yakan ilk nefesten
Vereceğim son nefese
her nefesim, şükür olsun.

07.05. 2012
Mekke

Fahri Fıratoğlu

Sulta

pestiriyor ki lezzeten damağım
dilim eksiliyor söylerken resmini
o öyle kılıççeliği birşey
kemanyayı birşey
saz teli

uçak kanadı değil
beş dişi tüy!

esrik ve lirik mezarlığından geliyorum
kırmızı renk değil, koku
kolonya koku değil, yeşil mesele

hikayemiz çok anlaşılır
bulmacamız pek basit

çok fonksiyonlu anneler tanıdım
500 silindir gücünde babalar
çarpışan araba parkları ve evler
daha neler, ne ler

alt tarafı bir insana
düzüle mersiyeler

bunca yokluk ve yoksulluktan dedim
çıkarsama çıksa abc rezillik çıkar.

Fahri Fıratoğlu

Sus payı

serçe kondu balkona
mandalin tortusu gagasında

dediki bana!

kıçındaki boku görmeyip
elin gözünde mertek arayan
adam gibi görünür
hayvana benzetme
bizde yok böyle şey...

pırrr uçtu gitti

üşüyordum
yalnızdım
bahtsızdım
tahtsızdım
ölmek istiyor
ölemiyordum
yaşamak istiyor
yaşayamıyordum...

32 doğum günüm...
Bitez

Fahri Fıratoğlu

Süveyda...

Süveyda...

Bir gün gelecek
O başa düşecek sevda
Silip süpürecek
Senden kalan ne varsa

Yazgıma yeminliyim
Kahve telvesinde okunmaz, kavlim
Gelecek o gözü kara sevdiğim
Bağrında volkanları eriten
Dilinde zehri şerbete çeviren
Yazgıma yeminliyim, gelecek

Ağlaşacak benimle
Göz göze
Dökülecek göz yaşlarım
Gönül teline
Sabır bendendir, bekleyeceğim
Günahlarımı günahlarıyla besleyip
Ruhumu ruhuyla dinleyeceğim

Yarınlardan beklediğim
Senden örselenmiş şeyler değil
Boşalan damarlardan
Ve yıkılan duvarlardan
Öte kalandır

Harcımı katmışım zamanın yedeğine
Beklemekteyim
Sevincim hüznüme gardını almış
Bitmez tükenmez bir seferdeyim
Senden kalan ne varsa
Bak kanımla yazdım
Gözyaşım silmekteyim

Bende harcanacak yürek yok
Küle çevirdiğim yüreğine sor
Meydan benim yüreğim
Savaşan duygularım
Sözüm sözdür
Sen beni, benden öte bilirsin
Bu mabedi diken benim
Yıkıldığını göreceksin, sen

Avlu
04.10.2006

Fahri Fıratoğlu

Tedavül

rüzgarın teni ve su
şafak ve ikindi kıskacında
devşirilmiş günler
bu çıpa bir kaya bulmayacak mı?

sorar kendine adam
bitmeyecek günahın
sonsuz azabı
neden ben der herkes gibi!

herşey soru
kendi adına kısa bir cevap

ondandır geriye sayarım
geriye doğru saymaya başlar
doğan herşey!

eğitilemedin, öğretilemedin
çirak olmadın ki usta olasın
en güzel ihanet sana yapılır
ve en kolay seni unuttur, esnaflar
ihanet senin için biçilmiş
ve gariplik elbisesi sana dikilmiştir.

merhaba dünya
hoşgeldin bedbaht!

Fahri Fıratoğlu

Tefe ru at

bulanmış kekre bir şarkı
gecenin sisine
içerlerden inilti
küçük adamların çığlıkları
demirsiz gemilerde...

yeryüzünü cennete
suyu çamura
karan.

bir an olsun
ses ve doku kirlenmese
kendimi yeniden yazacağım
yazdıklarına toplayarak.

sarkaç gibi insan
zamanla yaşar
öfkesi karnında
bir bulut hırlaması
ve dokunduğu.

bulut sığınağı
güç boşaltılacak
paratonerleri kayaların
civa dolgulu
kafkas dağları...

kilden mürekkep
yalan dillerin
içime yıkılan
hoşnutsuz kayaları
bozgun zamanlardan
dertli, kederli, sevinçli, öfkeli
sesler duydum
ruhum benim
uslanmaz artık...

ehriman ve hürmüz
bozulmayan döngü...

Fahri Fıratoğlu

Telve...

Kahveye bakar
yaşamlar
falsız dayanılmaz ağır
sonra toprak
sarı, siyah
kırk yıllık hatır
közde eski bakır
cezvesiyim
kahveye bakar...

Fahri Fıratoğlu

Temyiz...

akrep çemberinde
yarısı ürütölmüş
yarası çürümüş
ne kaldı...

badire
ki
yedi emini
insan müsvedelerinde

iklimi gönlün
bol rüzgar
bol toz

düzen mi bu!
düzen.

Fahri Fıratoğlu

Tuğra...

bırak suya yazmayı
dil kaybolmuştur
virane ve talan...

yenildi dil
kendi kabuğunda pişen
bir atmosfer yaygarası
ki kopuktur benlikte
söylenceler iz düşümü
putların not defterinde...

sana haksız
seninkidir dillenir
başka hikayelerde
başka zamanlarda
eski yağmurları dinlemek
veya susmak yatağı kurumuş nehir kıvamında
aba eski aba sopa değişken.

yoksunluk böylesi
kemirir ruhu
ve yeksandır kendine
gayri her şeyde

hiçbirşey beklemek
ve herşeyi kaybetmek
olmayan kaybedilmez
olanlar bizim değilken

Fahri Fıratoğlu

Tura...

Gecenin koku ve korkuları
Galip gelmiştir. kedere
Ve yeddi emindir ömrüm
Nazlı hercai menekşede

Kendine hakim olan
Kalır mı, kimsenin hükmüne
Çiçeği sever mi sanırsın, vazo
Şaksıyı çalıştırsana!

Sever ve nefret edebilirsin
Anlarım, Kıyıcılık neden?

Yaşamak, omuza yüklenecek yük değil
Çöker insan, ağırlığından
Bu organize ama niteliksiz.
Düpedüz suç

Kendisini çoğaltan ve eksilten
Değil midir kendisinden!
Her şeyi cö mertçe veren dünyaya
Bu vurdum duymazlık neden?

Varlıklıya, Saygı duy
Sahip olmadığına, sahip
Fukarayı, Küçümse
Sahip olduğundan daha azıyla yaşıyor

Kehribar ışığıyla, güneş
Isıtınca kalbimin kuzeyini

Dağları buzullarımın, Erir.
Kekre bir ılıkılık bulaşır
Okyanusun kılcallarına
Kristalin teridir, tuz
Toprağın, anlına yazılan
Ve su esirdir
Kehribar ışığıyla, güneş
Attila Jozsef'e
Gülümseyinceye kadar

Fahri Fıratoğlu

Ubuntu...

Islak şehir
Sonsuz isyan içinde
Yankılanan duvarlara
Süzülen kavga
Gönül, yok tasa
Yağma ve bela
Caddelerin ve sokakların
Az ısınmadı canla
Ki çocuktum bir zaman
Kundak içinde
Kim bilir tattım mı şefkat!

Kan ve ter akıttım
Can, akıttım
Ve ak tım...

Yoksa nedir öfkem?
Nefretim, lanetim
Gözlerimde görmeyen cehennemi
Yabancıım.

Bulutlara esir olmuş
Şu ihtiyar duvarın
Avuçlarında soluk soluğa
Aşk'la
Yalnız
Ve karartılmış hayatlara...

Siyah sararıp
Beyaz soldu

Her yer bir...

Fahri Fıratoğlu

Uzaktı...

Kozalaklar ve çam kokusu
yığma tepesinde kinebanın
ufuk hep çıplak doğar
giyiniş gider

yaşanan hiçbirşey
anı olacak kadar uzaklaşmadı benden
hangi yarımı açsam daha
sen kanar
hangi denizin tuzunu bassam yüreğe
kar etmez gözyaşın kadar

dallarına kuş konmaz ağacın
bilir kuşlar yası var
hangi ipi bağlasam sen niyetine
dal tutmaz yemini var
sözde sus
gözde hüznün
dizde derman
uzaktı
sana ait olan
senden olan
uzaktı...

ölü bir sessizlik var
bu sessizlikte huzur
bu sessizlikte binlerce iblisin hayali var
aynalarda da artık binlerce günah
herşeyin hesabını soran gözler var
bil artık yakamda eller
ölüme kadar azap var
sen gittin
bana kaldı bu yas
boynuma borç
ömrüme silimez bir yazıyla vebal var
o acıyla sıvanış mutluluk
benden uzaktı...
fahri fıratöğlu

25.09.2006

Fahri Fıratöğlu

Üryan...

Yok soluk
Ertelenenlerin gölgesi
Artık ansız çöküyor
Karartılan her taraf
Gerçeğin istilası altında
Pek acımasız...

İnsan kendine misafir
Başka yüzlerde acı arıyor
Sevinç arıyor üşüyerek
Sessizlik yoğunlaştıkça
Ruhun kulakları çınlıyor
Sızıntı artık kaçınılmaz...

Oysa keyifli anlar vardı
Umutlarla beslenen yanı
Artık hiçbir şey mutlu edemez
Bu adamı...
tutsak edilemez
Kendini bulanın arayışı, bitmiştir.

Geriye
Kaçınılmaz kalır...

Bir serçe heyecanı, ürkekliği ve korkusu
Ansızın sızlayan yaralara
İlaç niyetine
Serçe bakışı
Sesi, kokusu...

Yaşamak ağır sancılı bir heyula
Çok nadirde olsa yalandır keyifler
Acı ve çile ise ölüm kadar gerçek
Yadsınamaz yaşamla
Çöl; sıcak ve kurak...

Yoksulluk bir şeyin yokluğunu
Külliyen yalan
Yoksulluk bir şeyin saklanamaz varlığı...

Kalbinde mezarları sevdiklerinin
Hepsinin faili kendi...

01.07.2010
Kalekonut

Fahri Fıratoğlu

Vafi...

böyle mi olmalı
iklimi
çiçekleri kışa yazan
kadere sitem...

yolun ve çiçeğin
aldığın nefesin
bastığın toprağın
baktığın gözün
öptüğün
dudağın ve elin
hakkını ver...

hakkını ver
içinden geçtiğin ömrün
ki sen hala saymaktayken
tükenmiş nefeslerin
ve onurunu ayakta
kuyruğunu dik tutanın
hakkını...

oysa adil değildir
mahkemen
ve davaların
sahtekar savunucuları
bir bir düşürmüştür
doğru sandıklarını
ki senin doğrun
tartışılmaz değil...

baktığın çiçeğin
hakkını veremezsin
bastığın yolunda...

Fahri Fıratoğlu

Ven..

D doğarken gece
ömür bilmecesinin
karanlık kutusudur

soluklan!
ki başlangıç yapabilirsin

derin değil belki debisi yüksek
umut değil belki çaresizlik

AŞIRI TUTKU

belki bundan her sabah aynaya gülümser
her gece uyumadan önce
derim ki!

çok şakacısın be
boşlukta dön en dün ya! ! !

Kaleiçi
01/01/2014

Fahri Fıratoğlu

Vulnus...

Şifa veren eller
Açabilir en kapanmaz yarayı
Umut tüccarı
Zamanla bedelleşir
Zaman çok az olan.

İrade kırılmalı
Zayıflığı adamın

Varlığıyla evrenimi güzel kılan
Dudağımdaki kan lekesi
Ciğerimi yakan oksijenle
İlk seni
Ağlayarak haykırdım

Ah minel aşk!

Dilinde kirli yalan
Eksiksin, sensin...

Bilmiyorum neden eksik
Tamamlanmaz ki sanki neden?
Teslimiyet çok mu zordur sahiden?

Bana elmayı sunan güzel
Üzülme!
Bu haktır, haktandır
Dünya azap diyarı
Yoksa unuttun mu?
Kovulduk biz cennetten
Umarsız soruyorum
Şesim hangi renk benim?
İz düşümü
Daha bir mekansız
Şarsılmalı insan
ÖTEKİ adına ne varsa

Çünkü gülmeyi bilen
Ağlamayı da bilir
Bu تنها
Kelimenin sesi

Yanlış anla ki
Af etmek ibadetim benim
Ama ey güzel
Biz, olmadık

Yanlış
Ucuzluk günahımdır

Sevmem onu ben

“Vulnus idem sanat qui facit: yarayı, onu açan iyileştirir.”

Fahri Fıratoğlu

Vuslat

ürkek bir çift güvercin gibi ellerin
konunca avuçlarıma
özlem ve özlem
kavuşur...

kutup yıldızım
sıyrıl bulutlardan
neredesin ey kalbin kiblesi

olmayacakları olduran
olacakları öldürmeyen
kar içinde yandıran
biz kil ikimizi...

kimse dokunamasın sevgimize
hazinemizdir. sır gibi kalbimizde
anahtarı olmasın
kapısı sevgili

vuslat ya hak
iki canı bir canda
kaynat....

Fahri Fıratoğlu

Wake Ari..

Ve yalımlanıyor
Kapitalin oyuncakları
Kirli şehvetleriyle
Çöküyorlar ahlak tanrılarının
Balyozlanmış kafatasına...

Şekilseldir dünyamız
Gördükçe hazin
Sahte! Kim bilir! belki pespaye
Yorulduk hüzünden
Bu yorumsaldır
Ama kâti...

Diyor ki
Tanrı öldü
Doğrudur...

Yarattıkça!
Öldüreceksin.

Doğru mudur?

Papatya direnci
Kör noktalarda
Ve damıtılan acılar
Bulmuyor, bulmuyor saf halini
Her yanda bozuk bir riya

Fahri Fıratoğlu

Yansı...

deliriyorum
öfkemin duvarlarına çarparak
gurur ve duvar
ne kadar varsa yıkılmalı...

lanetlendim
aşkın çirkin rengiyle
ve karanlığıyla nurun

diş gıcırtiları ve böğürtüler

bu nasıl bir şeydir
adına ömür denmiş
bitmeyen çile
beni artık ne teselli eder
gördüğüm her çehre cehennem
ve benliğimi ateşten kurtarmak için
yok çarem...

Allah'ım bu kadar mı güçlü yarattın
ve bunca şeye dayanır mı kıldın
her zerrem parçalara bölünse
ve her zerremle tatsam azabı
kurtuluş umudum kalırmı ki...
ne elim sana açılacak el
ne yüzüm dönülecek yüz
ne dilim dolanır
yüreğimin sinirleridir gözlerim
baksam acep
kurtuluş umudum kalır mı ki...

Fahri Fıratoğlu

Yedi Askı 1

baktığım, dalgacı deniz
yaslandığım, beyaz duvar
ve yazın pembe çiçekler açacak bu kuru dal
size ihanet etmedim
öğrendim sabrımın büyüklüğünü
çirkinleştirmedim
çirkinleşmedim
ne mutlu...

Fahri Fıratoğlu

Yedi Askı 3

zuhur bekle
güneşin kavında demlenen
bir çiçekten
ya da yaslı kelebek
üç günlük ömre yaş...

sonunda vardım
herşeye.

kapısız evlerin
yasadız insanların
ve başsız sürülerin
oluştığı. temiz
acısı çekilebilir
huzuru azdırmayan

köşe başındaki çöp poşetinden
anladım herşeyi tüketen insanın
çöp üreten tüketiciliğini
evet anladım
insan tüketir...

Fahri Fıratoğlu

Yedi Askı 4

sürgün rüzgar
gönlümde üç harf
dilek tutuldukça hazin
ve manzara
yevmel kavim...

dudak uçuğu zaman
bir boş gayretkeşlik
hatıralar denizinde
dalgalı sular da, başı boş kayık
ey umutlar nereye
neden geldiniz
niye gidiyorsunuz
bu yazı yazılmadı mı
zorlama yorum>

şimdi iklim sert
yollar çamurludur
belki de karışmıştır
kuş izi kurt izine

her ateş yakmaz
her su ıslatmaz
her ışık aydınlatmaz

bulandım yaşama
neylesin tasa!

Fahri Fıratoğlu

Yedi Askı...2

renkler, su, akik
akça pakça bulanık
rüzgar ama rüzgarlar...

ıssızlık
dumanlı bacalardan
turuncu pencerelere
gümüşü tavında yansı...

arayan bulur mu?
kanayan umutlar
bizimdir can çekişir
her daim vefalı, cefa
ne gam, ne gam
arayan buldu mu
bulan ölmez mi!
tasanın yasası...

a dan b ye
hepsi bu mu
hepsi bu!

Fahri Fıratoğlu

Yeis...

algılarda
farklıdır dalgalar
korkunç çaresiz
sesli, sessiz...

iç çekişidir
herşeye rağmen
bir yanı yangın
arka bahçesiz
bir yanı su
reyhanlı gece

bir buruk ses bıraktım bende
yanı başında uykusuz gecenin
ruh üşümelerinden
kalp burkulmalarından
sokaktaki lambadan
yorgunluktan
dem çekti batan güneş.

oysa değildir
el kiri
yakaran gözler
yakan sözler
değildir.

issızda kalınca
vur hatıralara
bak göreceksin
lacivert bir düş
asılı kalmış
aşksız evin tavanında

birakıyorum
herkesi kendine
söyleneceklerden
söylenenlerden
bir iz bırakarak
kalıyorum ürkerek
bu sahipsizliğini
yaşayarak can evinde

bekle
gelecek olan
olmayacak beklenen...

başlar
hikayesi, çilenin
ilk nefesle ve sürer...

Fahri Fıratoğlu

Yıkıntılar

ölüşmek üzere ant içen kelimeler
esrik ve epik sevişmelerden
yaşamı akli yüksek yerlerde iz
derin çukurlarda az
eski bulutlara ismarladı
ölüşmek üzere söylendi, yaşamaklık etlerle...

razı değilim kendi nefsimden başka doğumlara
öyle olsun, dedim beni doğuran tüm kadınlara

haz kirli alev, o yalazlanan ruhları kemiren
andolsun, yanacak herkes!
kendi ateşinin külünde

bulanık akan, damarlarında dünyanın
isimsizlerin kollektif hikayesi
bu su, bu nehir, bu hücre
hücre! kan pıhtısından doğmak
hikayesiz ölmek üzere...

30.12.2012

Fahri Fıratoğlu